

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

MAJ - JUNIJ 2013

Misli Thoughts

LETO - YEAR 62

ŠTEVILKA - NUMBER 3

<http://www.glasslovenije.com.au>

VSEBINA

Obrazi vere v letu vere.....	3
O nebesih in zemlji.....	5
Obraz vere: Julijana Kavčič - Snopkova mama (1895 - 1980).....	6
32 let Marijinega Medžugorja.....	7
Moj križev pot.....	8
Ljubezen najde svoj izraz v čudovitem cvetju maja.....	9
Izpod Triglava.....	10
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	13
Praznovanje materinskega dne v Kew.....	17
Vesela novica: Pater David Šrumpf prihaja k nam; žalostna novica: p. Janez Tretjak zapušča Adelaido.....	18
Dobrodelna akcija Mete Lenarčič.....	19
Predstavitev digitalnega arhiva Slovencev po svetu v Ljubljani.....	20
Slovenski klub Jadran MLB.....	21
David Jacka.....	22
Obisk operne pevke Jerice Steklasa v Canberri.....	22
Natalie Postružin.....	22
Sveta Družina Adelaide.....	23
Mothers Day at Slovenian Club St Albans.....	24
Slovenci iz Melbourne in Sydneya na potovanju po Japonski.....	25
Sv. Rafael Sydney.....	28
Romanje k sveti Mary MacKillop.....	33
Življenje pri SD Sydney.....	34
Vaši darovi.....	35
Iz Kraljčine dežele - QLD.....	36
Avstralija priznala slovenska vozniška dovoljenja.....	37
Iz kluba Triglav - Mounties Group.....	38
Družabna srečanja za našo dobrobit.....	40
Pismo Slovincem v letu 1984 in odmevi nanj.....	41
Etnična radijska postaja 3 ZZZ - 92.3 FM Fitzroy.....	43
Budget Rent a Car Slovenija.....	44
Oglasi.....	45
Sporočila fotografij.....	46

Obrazi vere v letu vere

V letošnji lepi slovenski **majniški pobožnosti** smo se srečali vsaj z nekaterimi obrazy znanih ljudi, ki so v svojem življenju uresničevali Božjo zamisel svojega poslanstva na zemlji. Nikoli nikjer ni šlo lahko in premočrtno. Toda, kot pravi slovenski pregovor:

Bog zna pisati ravno tudi po krivih črtah. Koliko trpljenja in preizkušenj je bilo v teh svetniških življenjih. Eno takšno zgodbo objavljamo takoj že na začetku teh Misli – življenjsko zgodbo **Snopkove mame Julijane Kavčič (1895 – 1980): Sprejela in odpustila.** Ta zapis je lahko tudi naš majsko-junijski spomin na leto 1945, ki ga je zvesto ohranjal pokojni urednik pater Bazilij. Lahko pa je tudi naša junijska zaveza leta 1991, ko se je porodila slovenska država, ki tudi v letu 2013 še doživlja 'porodne' krče in preizkušnje in mora še krepko rasti k zreli odgovornosti, spoštovanju in pravičnosti. Napor vsakega državljana Republike Slovenije, tudi nas, ki ne živimo na njenem teritoriju, a črpamo slovenske sokove svojega življenjskega utripa tudi iz dolin pod Triglavom, more in mora graditi bolj prijazen danes in jutri. Tudi slovesnosti, ki bodo ob tem prazniku – na Slovenskem društvu Melbourne bo slavnostni govornik veleposlanik RS, njegova ekscelenca dr. Milan Balažic, pripomorejo k rasti državljanske zavesti, mi kristjani pa bomo dodali še molitev za Božji blagoslov.

Poleg lepih zgledov 'obrazov vere' pa smo dan na dan soočeni tudi z grehi Cerkve, ki so jih v glavnem v preteklih desetletjih storili duhovniki ali uslužbenci Cerkve - grehi pedofilije, zlorabe otrok, grehi kriminalnih razsežnosti, ki jih pa v preteklih desetletjih niso 'merili' po današnjih kriterijih, kakor to velja za toliko drugih stvari, zakonov in dejavnosti, zaradi česar smo tolikokrat že slišali s strani papeža, škofov, predsednikov, prvih ministrov, premierjev in ministrov besedo **SORRY – OBŽALUJEM**, da se je to dogajalo in dogodilo. Vse preiskave, avstralske državne 'inquiries' in zvezna 'Royal Commission' bodo, upamo, razgrnila in počistila vso to nesnago in v prihodnosti zagotovila varno okolje otrokom, mladim, staršem in celotni družbi, katere del je tudi Cerkev – občestvo vernih, ki je tokrat glavna 'tarča' medijskega linča, čeravno je ta vrsta kriminala razširjena v vse pore življenja, na žalost.

V mesecu juniju letos bo preteklo že 32 let, odkar smo zvedeli, da se naj bi otrokom v neznani vasici Medžugorje v Hercegovini (Bosna in Hercegovina) prikazala Mati Božja kot Kraljica Miru. Naš pater dr. Robert Bahčič je poromal tja in za nas pripravil zapis. Tone Gorjup nam je ponovno pripravil pregled zanimivih dogajanj v domovini, patri Valerijan, Darko, Janez in Ciril vam poročamo o preteklih dogodkih, praznovanjih in obveščamo, kaj se bo dogajalo v prihodnje.

Velika novica je odločitev patra Janeza Tretjaka, da se zaradi zdravstvenih razlogov vrne v Slovenijo, v Melbourne pa pride že poznani p. David Šrumpf iz Nove Gorice. Naši zvesti dopisniki iz različnih krajev Avstralije poročajo o dogajanju v njihovih krajih, skupnostih in združenjih. Tudi tokrat z vso sporočilnostjo več kot tisoč besed spregovorijo fotografije. Vse zapisano in objavljeno ostaja tudi kot zvesta priča našega trenutka za prihodnje raziskovalce avstralske Slovenije, zato je čedalje več pobud z raznih strani za shranjevanje in sedaj za digitalizacijo arhivskega gradiva. Lepo je, če lahko še tudi kaj ustvarjamo, ne le brišemo prah arhivskih škatel, zato je v teh Mislih tudi več pobud, vabil k raznim dejavnostim, kulturnim in verskim dogodkom, praznovanjem. Na zadnji strani ovitka teh Misli pa je naša apostolska vera, ki jo v tem letu vere večkrat izpovejmo.

Tudi o prihodnjem novem poslanstvu Doma matere Romane v Kew je bilo že nekaj povedano na tretjo nedeljo v maju v cerkvi, v petek, 31. maja 2013, pa tudi preko digitalnih valov Radia SBS 3: Servants Community Housing bodo po ureditvi vseh formalnosti s provincialnim vodstvom slovenske in avstralske frančiškanske province vzeli v najem prostore Doma, kjer bo dobilo zavetje 24 stanovalcev, ki bodo živeli v hostelu (ne Nursing Home!). Tam bo živel menedžer, zaposleni kuhar bo pripravil zajtrk in večerjo, za kosilo in vmesne čaje in kave si bodo postregli sami v priročni kuhinji. Zato bodo potrebne tudi določene manjše adaptacije. Servants imajo v naši občini Boroondara že dva podobna domova. Na High Street v Kew tudi v nekdanjem Nursing Home, ki je v lasti občine. Dom matere Romane bo tako dobil novo obliko služenja slovenski skupnosti kot hostel – kot hostel je bil načrtovan in zgrajen – v služenju najbolj potrebnim. V času bolezni in visoke potrebe nege (High Care) pa je potrebno iti v bolnišnico ali v Nursing Home. Drugače danes ne gre več. Na prste ene roke bi lahko prešteli otroke, ki so doma poskrbeli za

Nadškof dr. Denis Hart in župnik v Stopičah g. Edi Eberl, pred kronano podobo Marije Pomagaj v župnijski cerkvi Tolažnice žalostnih v Stopičah, 07.07.2012.

svojega očeta ali mamo. To zahteva res velike žrtve in je največkrat nemogoče.

S prvim junijem bomo v Avstraliji pričeli z zimo, 21. junija pa v Evropi s poletjem. »Ptice letijo na jug«, smo rekli doma. Ker pa smo mi sedaj na zimskem jugu, bodo mnoge 'slovenske ptice' iz Avstralije poletele na sever, v tople kraje domovine, na srečanja s sorodniki, sošolci, vaščani, prijatelji. Vsem, ki boste potovali, in teh tudi letos, kot vem, ni malo, srečno tja, tam in seveda nazaj v Avstralijo, ker smo tudi tukaj doma! Vsem pa, ki boste tukaj doma, naj bo toplo. **Srečno in Bog živi!**

pater Ciril

O NEBESIH IN ZEMLJI

Piše Marjana Debevec

Izšel je angleški prevod knjige pogovorov med kardinalom Jorgejem Bergogliom in argentinskim rabinom Abrahamom Skorka z naslovom: **O nebesih in zemlji**. Knjigo s podnaslovom **Papež Frančišek o veri, družini in Cerkvi v 21. stoletju** je izdala založba Image Books. V njej najdemo dragocene vpogleds v misli papeža Frančiška o široki paleti vprašanj, od splava in istospolnih 'porok' do evtanazije in kapitalizma.

Papež začne s poudarkom o pomembnosti dialoga, ki se po njegovih besedah rojeva iz spoštljive drže do drugega človeka, iz prepričanja, da ima drugi povedati kaj dobrega. On in rabin potem začneta odkrito razpravo in vsak pove svoje poglede. Po temah je knjiga razdeljena na 29 poglavij. Papež med drugim spregovori o hudiču. „Mogoče je eden njegovih največjih dosežkov v teh časih, da nas prepričuje o tem, da ne obstaja in da je vse mogoče določati na čisto človeški ravni,“ pravi. **Glede vprašanja pedofilije** je Bergoglio neposreden, močno nasprotuje premeščanju krivih duhovnikov iz ene župnije v drugo ter občuduje 'pogum in neposrednost' pri uveljavljanju ničnostne tolerance za tak zločin. Kardinal Bergoglio v knjigi pogosto poudarja **pomen svobodne volje** ter nasprotuje vsaki obliki klerikalizma in fundamentalizma. 'Duhovnik, ki je samo šef, osiromaši tiste, ki iščejo Boga,' pravi. Mlade lahko takšna stroga religioznost, ki pravi 'stori to, stori ono', vodi v slabo pripravljenost na življenje, nesposobnost za ravnanje v krizi ter ob slabostih drugih. Posledica tega pa je, da jim preprečuje, da bi spoznali in razumeli Božje usmiljenje.

O evtanaziji papež, ko je bil še kardinal v Buenos Airesu, pravi, da starejši niso deležni skrbi, kakršne bi morali biti, ampak ravnajo z njimi kakor z odpadnim materialom. Ko govori o **splavu**, pa kardinal Bergoglio pusti vero ob strani, da poudari, da je po znanosti genski zapis osebe navzoč že v trenutku spočetja in ga že naredi za človeka. 'Splav je uboj nekoga, ki se ne more braniti,' reče preprosto. Nadalje z rabinom Skorkom obravnava vprašanje **istospolne 'poroke'**, ki jo označi za 'protivrednotno' in 'antropološko nazadovanje'. Slabi

ustanovo zakonske zveze, ki obstaja že tisočletja. Vendar pa kardinal znova poudari pomembnost svobodne volje, kar vključuje tudi svobodo za greh. 'Če je Bog pri stvarjenju tvegala, da nas je naredil svobodne, kdo sem jaz, da bi se v to vmešaval?', se vpraša. Pravi, da mora človek jasno govoriti o vrednotah, mejah, zapovedih, duhovno in pastoralno nadlegovanje pa po njegovih besedah ni dovoljeno.

V knjigi pogovor z judovskim rabinom kardinal Bergoglio spregovori tudi o **ponižnosti, samozadostnosti, politiki in medijih**. Zapiše tudi svoje mnenje o **kapitalizmu in komunizmu**. Pravi, da ima kapitalizem 'lastno duhovno izprijenost, ko kroti religijo, da ga ne bi preveč motila ter ji tako daje 'neko presežnost, vendar le prav malo'. Duhovna sprevrženost komunizma pa je zavračanje presežnega, ker je prepričan, da 'človeka hromi' in mu ne dopušča, da bi napredoval. Kar zadeva skrb za reveže kardinal razlikuje med pristnimi deli ljubezni in 'dejavnostmi, ki pomirjajo družbeno vest, ki so opravljene zato, da se 'človek počuti dobro glede sebe'. Ljubezen pa, pravi, 'zahteva, da gre človek iz sebe, da se resnično daje drugim'. Velika nevarnost pri pomoči revnim je, da bi zapadli drži 'zaščitniške očetovske skrbi', ki jim ne dovoli, da bi rasli.

Zatem papež Frančišek pravi, da je bistvenega pomena **evangelizacija, ne pa prozelitizem**. Pri veri gre po njegovih besedah za privlačnost s pričevanjem. Sicer pa v knjigi najdemo tudi razpravljanje o znanosti, globalizaciji, ločitvi, vzgoji, holokavstu in ženi. Pogovori o vsaki temi so povečini kratki, zgolj dajejo okus o papeževih mislih, toda ker tako malo vemo o novem svetem očetu, so tudi najkrajši odlomki dobrodošlo branje.

OBRAZ VERE: Julijana Kavčič – Snopkova mama (1895 – 1980) SPREJELA IN ODPUSTILA

Julijana Kavčič se je rodila leta 1895 v preprostem Bržnikovem malnu blizu Šentjošta nad Horjulom. Bila je drugi otrok vernih staršev. Njeni prvi spomini sežejo v drugo leto starosti – k rožnemu venčku, ki je postal simbol njene trdne vere. Preprosta kateheza njene matere Ivane je v njej obrodila sadove vere: »Tam gori je Bog! Ima te rad. Glej, da boš pridna, da boš prišla k njemu.« Kmalu, še kot pastirica, je odkrila lepoto molitve. Molila je vsako jutro, na kolenih, preden je gnala past živino, in vsak večer, poleg rožnega venca še molitve k Jezusu in Mariji.

Oče ji je pri štirih letih kupil Abecednik in naučila se je brati in pisati. Z ljubeznijo do knjig se je naučila, kaj je prav in kaj ni prav. Ta velik dar ji je pomagal, da je postala dobra vzgojiteljica svojih otrok. Pri enajstih letih je prvič sprejela v svoje srce Jezusa. To je bil najlepši trenutek njenega otroštva. S trinajstim letom je začela hoditi na dnino. Molitve nikoli ni opustila. »Zvečer sem vedno hodila domov. Vedno sem imela pri sebi rožni venček. Tistega iz Betlehema. Molila sem, pa me ni bilo strah.«

Pri petnajstih letih je postala članica Marijine družbe. Zvesto se je držala pravil družbe, še posebej tistih, ki so narekovala vsakodnevni rožni venec, enkrat pa je nenamerno prekršila pravilo, ki je prepovedovalo ples in pogovor s fanti. Skoraj so jo izključili in zelo ji je bilo žal, da je dajala slab zgled. V Marijini družbi se je naučila ponižnosti in ljubezni do Marije. Njena največja priprošnjica je postala nebeška Mati Marija. »V Marijini družbi sem se počutila kakor v materinem naročju. Večkrat sem prepevala: Ti mati si moja in jaz tvoj otrok,« je zapisala.

Prišli so dnevi njene odločitve. Želela je iti v samostan, a mati ji je to odsvetovala. Tako je sredi leta 1920 spoznala Snopkovega Jožeta, ki jo je zasnubil. »Če ne boš pil,« je bil njen pogoj. Po dolgem premisleku se je odločila za poroko. Mož jo je imel rad, a pijači se ni znal odreči, tako da je morala z otroki tudi večkrat bežati pred njim. Imela sta štirinajst otrok, eden je umrl še kot dojenček. A nad družino so se zgrnile še težje preizkušnje – bratomorna slovenska vojna med drugo svetovno vojno in za njo 7. maj 1945, ko je Julijana zadnjič pokrižala svojih prvih pet sinov, ki so odšli na Koroško. »Ne vem, kje počivajo. Imam pa upanje, da jih krasi palma mučeništva,« je večkrat dejala. Šesti sin je iz Vetrinja odšel v Argentino.

V družini je ostalo še sedem majhnih lačnih otrok. Ko ji je čez leto dni v nesreči umrl mož, je Julijana ostala sama z otroki. Bili so revni, niso imeli zemlje. Ko so bili otroci zvečer lačni, jim je brala knjige, da so med branjem zgodb zaspali. In ko jim ni imela ničesar dati, jim je ljubeznivo rekla: »Pojdite v gmajno in se najejte sladkih koreninic, jagod in borovnic.« Njeni še živi otroci vedo povedati, kako je njihova mama ostajala pogumna, čeprav ni bilo hrane, čeprav so morali iti služiti, čeprav je bilo težko s šolo. Pogumna in vedra je bila tudi prej ob možu alkoholiku.

Odpustila je krvnikom, odpustila je tudi možu. Nikoli ni sovražila ali svojih otrok učila sovraštva do tistih, ki so ji ubili sinove, še manj pa je klicala po maščevanju. Večkrat je rekla: »Srečna se štejem, da sem mati mučencev.« Žalovala je in ohranjala spomine na svoje izgubljene otroke, a živela je dalje. V enem od pisem je zapisala: »Kristjani moramo biti vedno veseli. Saj vemo, kako nas ima Bog rad. In še prav posebno moramo ljubiti vse ljudi. Tudi, če so nam nesimpatični, tudi svoje sovražnike.« Starost je dočakala v krogu svojih, vedno obdana z ljudmi, ki so jo imeli radi in ki jih je imela rada.

Poslanstvo matere ji je narekovalo, da je sinove in hčere vzgojila v veri in poštenosti. A sama tega nikoli ne bi zmogla, je zapisala: »Moč sem črpala iz vsakodnevne svete maše in svetega obhajila. Kolikokrat sem vzdihnila: 'V Tebe, Gospod, zaupam in vem, da ne bom osramočena!' In k dobri nebeški Materi: 'O Marija, pomoč kristjanov, pomagaj, da moji otroci ne zaidejo na napačna pota! Ohrani jih vernel!'« Vse življenje je molila, da bi njeni otroci ohranili vero in tako vzgajali tudi svoje otroke: »Večkrat rečem Bogu: Ne prosim te zanje ne časti ne bogastva. Prosim pa te lepega, poštenega življenja!«

Iz njenega življenja, zapisanih spominov in pisem izžareva veličina te velike žene in mame in v teku je priprava postopka za njeno beatifikacijo.

Sveti Bog, po Mariji te prosimo, podeli našemu narodu spravo.

Marko Košnik

32 LET MARIJINEGA MEDŽUGORJA

Romar p. dr. Robert Bahčič OFM

O Medžugorju sem veliko slišal. Tja so romali tudi moji prijatelji in so o svojem romanju z veseljem pripovedovali ter tudi o tem, kar so doživljali. Nek sošolec mi je leta 1986 rekel, da je v Medžugorju srečal veliko vere, molitve in to ga je spodbudilo, da je začel tudi sam živeti po evangeliju ter redno obiskovati svete maše. Ob tem pripovedovanju ter zgledu sem tudi sam prebral kakšen članek, knjigo, ki je govorila o medžugorskem pojavu. Pot na ta milostni kraj me ni tako hitro vodila. Šele proti koncu prejšnjega tisočletja sem službeno dvakrat obiskal Medžugorje. Letos pa sem si za duhovni oddih in molitev izbral prav ta milostni kraj ter hkrati obiskal dolgoletnega prijatelja frančiškana, ki je s tem krajem zelo povezan in tu v bližini tudi slušbuje.

Medžugorje sem hotel doživeti osebno in brez kakršnih koli drugih obveznosti. Rekel sem si, da si moram vzeti čas zase in ga preživeti z Bogom. Dopoldan sem imel čas za osebno molitev, premišljevanje ter romanje na Crnico in Križevac. Popoldan in zvečer pa sem pomagal spovedovati. Udeležil sem se tudi čaščenja pred Najsvetejšim ter čas izkoristil še za premišljevanje križevega pota in rožni venec. Ob vsem tem nisem bil nikoli sam. Vse povsod je bilo veliko ljudi. Veliko molitve. Rekel sem si, pogledj, tukaj ni nikogar sram moliti javno in naglas. Upam, da so verniki dovolj močni in pogumni, da takšno molitveno gorečnost po vrnitvi domov ohranjajo in gojijo še naprej. Lepo je bilo videti tolikšno vero in duhovno zbranost. To namreč današnji človek potrebuje: Boga, ki edini lahko zapolni to bivanjsko praznino, ki se tako močno širi v naših družbah, po družinah, v posameznikih. Mnogo ljudi je v Medžugorju ponovno našlo svojo vero, se spreobrnilo, našlo pot iz življenjskih težav, dobilo oporo in spodbudo, zaživelo na nov in boljši način. To je dobro znamenje, zaradi katerega je Medžugorju treba prisluhniti.

Poudaril sem že, da je to milostni kraj in na takem kraju, kljub obilici ljudi, Bog deli svojo milost, svoj mir, veselje in radost. Vse to je gotovo sad molitve, ki se na tem kraju dviga v nebo k nebeškemu Očetu po naročilu naše nebeške Matere Marije. Je tudi sad tolikih spovedi, sprave z Bogom, ki po zakramentu sprave podarja odpuščanje in notranji mir. Je sad, ki ga prinaša čaščenje presvetega zakramenta.

Je sad romanj na oba milostna kraja, Crnico in Križevac, ter posta, ki ga romarji darujejo. Kjer se moli in živi svete zakramente, tam prebivata notranji mir in zaupanje, veselje, da na tej evangelijski poti nismo sami. Opogumlja nas Mati Marija, da živimo po tem, kar nam naroča njen Sin Jezus Kristus, ki je pravi in resnični mir.

Apostol Pavel je zapisal: »Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba...« (Gal 5,22). Zemeljske stvari nas omejujejo, Božje stvari pa širijo srce, nas vodijo na pot svetosti, zato je za naše življenja potrebna molitev. Molitev, premišljevanje Božje besede, daritev svete maše, prejemanje zakramentov nam pomaga, da živimo po Duhu in ne po mesu. Prav s temi dejanji se krepimo v boju med zemeljskim in nebeškim. Imeti moramo radi Boga, radi moramo moliti, se truditi odpuščati drugim in to prinaša božji mir v naša srca, ki nam ga je naklonil Jezus Kristus po svojem vstajenju, ko je svoje učence pozdravil: »Mir vam bodi!«, brez kakršnega koli očitka, da so ga v najtežjem trenutku zapustili.

Človek je iskalec. Vedno ga nekaj bega. Na vse načine išče, kako umiriti svojo notranjost, kako osrečiti svoje srce. V bistvu je iskalec Ljubezni. Dokler ne odkrije to Ljubezen, ki je Bog, je v njem vedno neka praznina. Brez molitve, brez premišljevanja, brez iskanja, brez pomoči drugih, brez spodbude, brez upanja se v človeku nič kaj dosti ne spremeni. Prav vera, ki je dar, človeku odpira srce za druge, da ne misliš samo nase in porabništvo, da se zaveš svojih omejenosti in tudi

greha, ki človeka posebej siromaši. Premajhna vera povzroča strah. Nebeška Mati Marija pa nas vabi, da bi po njenem zgledu bili pripravljeni reči: »Fiat«, »Zgodi se« ter se z zaupanjem nasloniti na Boga. Poskusimo, ne bomo razočarani, nasprotno, napolnjeni bomo z Njegovim mirom.

Težki in negotovi časi, preizkušnje in nasprotovanja, nezaupanje in strah, bojazen in trepet, strah pred lastnim spreobrnjenjem, vse to maje našo vero. Moji osebni načrti, želje, hrepenenja onemogočajo Božjim, da bi vstopili v moje življenje in me spreobrnil. Negotovost v hoji za Jezusom je ravno v tem, da me je strah, da ne bi bil več to, kar sem vedno bil. Strah me je novega. Zakaj? Zato, ker več ne iščem Božjih misli, Božjih poti in Božjih načrtov, ki jih On ima z mano. Mislim, da se poznam, da lahko sam načrtujem svoje življenje. A ko odkrijem, da me On bolje pozna, da ima boljše načrte zame in da jih tudi uresničuje, se pogloblja moja vera. Prav k temu zaupanju v Boga, k osebnemu spreobrnjenju nas vabi Kraljica miru, Devica Marija.

O medžugorskem fenomenu in njegovem vplivu bi lahko govoril nekdo, ki se je s tem resno ukvarjal, ga raziskoval. Sam se temu nisem nikoli posvečal. Povem lahko le to, kar sem opazil iz srečanja z ljudmi, ki so Medžugorje obiskali, se tu morda tudi spreobrnil, ki so mi o tem pripovedovali. Nedvomno je Medžugorje v teh 32-tih letih postalo zelo znano med verniki in v Cerkvi. Še vedno priteguje mnoge ljudi, verne in neverne. Dokler so sadovi dobri, ga ne smemo spregledati ali zanemariti.

MOJ KRIŽEV POT

Z možem sva bila navajena vsa leta v zakonu, da konec tedna počistiva naš dom. Seveda imava več prilike in časa sedaj, ko sva v pokoju. Otroci so zdoma in poročeni, kljub vsemu sem čutila že nekaj mesecev težave z dihanjem. Specialist me je videl trikrat, tipal je moje zatečene noge, bila je vročina in reče, da to ni od srca. Hčerka je bila z menoj, saj bolje razume, ker tudi ona dela v bolnišnici. Prekinil mi je tablete in dal dve novi.

Bil je lep petkov dan v začetku meseca marca 2013. Tisto popoldne nam je ostal še čas za kopalnico in sva šla počivat vsak po svoje: jaz s knjigo v roki, mož je šel na vrt, ker se rad sonči. Malo počitka smo rabili, ker sva hodila na Ballroom ples redno ob petkih zvečer. Nenadoma me zagrabi v desni rami kot hud krč. Spustim knjigo in grem na tla, da se sprostim, kličem moža, da me dvigne ali moja desna noga ni veljala in je zelo bolela. V copatah me je mož vlekel čez cesto k zdravniku. Vse se je odvijalo v dvajsetih minutah z 'ambulanco' vred. V bolnišnici me takoj peljejo v operacijsko sobo in mi povedo, da rabim nujno operacijo, kajti raztrgalo mi je aorto in da mi ne morejo garantirati, da bo operacija uspela. Takoj

so javili moji družini in čez pol ure so bili pri vsi meni. Po tistem se nisem več zavedala. Prebudila sem se po desetih dneh. Nič nisem vedela, saj sem bila še vedno v omotici. Operacija je trajala dvajset ur. Iz šok sobe so me premestili v sobo s štirimi srčnimi bolniki. Bila sem pripeta s črnim širokim pasom, če sem se premaknila, je kompjuter dal znak, da so me takoj prišli pogledat. Zelo težko je bilo začeti jesti. Imela sem posebno hrano, katero moram še danes jesti. Imela sem enajst tablet in pol kozarca vode. Večkrat sem šla žejna spat.

Dnevi so bili dolgi, noči še daljše. Ko so postlali posteljo, so me dali na stol in opazim svete podobice Srca Jezusovega in Marijino ter Mary McKillop (avstralska svetnica). Na zidu nad posteljo je bil napis z mojim imenom, da so razumeli, kako se moje ime pravilno izgovarja, kaj imam rada, od kod prihajam in kaj je moje delo, in tudi da imam rada tople noge. Vse to so domači poskrbeli in napisali. Vesela sem bila, ker so me res lepo klicali po imenu in skrbeli zame. Teden za tednom sem čakala, da grem domov. Po šestih tednih so me vendar dali domov.

Imela sem težko operacijo. Ta je bila do sedaj moja največja. Klicali so me 'Miracle Lady'; uspela je brez komplikacij. Počutim se zelo dobro. Moja zdravničica mi je povedala, da je v svojem življenju videla samo enega človeka, ki je prestal takšno operacijo. Z menoj je čutilo veliko ljudi in kar nisem mogla verjeti, da toliki čutijo z menoj.

Prav za veliko noč sem umrla in spet vstala. Moja vera me ni zapustila, saj se je pokazalo, kako je močno moje prijateljstvo z Bogom. Zdaj vem, da se ne smem ničesar bati, ker Bog me varuje in ima rad. Zdaj se počutim vsak dan boljša, zato sem se spravila k pisanju. Vsi, ko boste to brali, verjemite, da je nekdo nad nami, ki je tudi Gospodar čez cel svet.

Na koncu želim vsem Vam veliko zdravja ob branju mojih vrstic.

Rada bi se zahvalila vsem, ki so se me spomnili v molitvah, s pošto in s cvetjem, ki ne bo nikoli ovenelo. Posebna hvala patru Cirilu in vsem, ki so darovali za svete maše.

Bog lonej!

Anica Smrdel, Melbourne

LJUBEZEN NAJDE SVOJ IZRAZ V ČUDOVITEM CVETJU MAJA

Največje darilo na svetu je ljubezen!

In nič ne more mamu osrečiti bolj, kot zavest in občutek, da jo njeni otroci ljubijo. Lahko ji damo lepo darilo s kartico in ob materinskem dnevu jo lahko povabimo na večerjo. Toda rože, le to moramo sigurno prinesiti za njen praznik. In ena roža v Avstraliji ob materinskem dnevu izstopa - to je krizantema. Ime krizantema prihaja iz Grčije in sicer *chrysolos* pomeni zlato in *anteheumon* pomeni roža.

Bilo je rečeno, da je ta roža bila izbrana za materinski dan zato, ker simbolično izraža: mama je zlata roža!

Toda v Avstraliji je ta roža za mamu bila izbrana zato, ker tako bogato cveti ravno v maju. Čudovit šopek krizantem nam ni treba niti aranžirati, pač pa jih le postavite v vazo in šopek zgleda zelo lep.

V Ameriki je mamam podarjen za praznik beli nagelj. Anna Jarvis je prva začela s to tradicijo podaritve belega nagelja v spomin na svojo mamu Ann, ki je neutrudno delala za revne matere, za boljše sanitarije in zbirala denar za zdravila. Anna je enkrat slišala svojo mamu reči: "Upam, da bo nekdo nekega dne našel dan spomina za matere, ker se toliko žrtvujejo za svoje družine in nudijo neštete usluge človeštvu na vseh področjih življenja!"

Na grobu svoje matere se je Anna Jarvis zaobljubila, da bo ta želja njene mame izpolnjena. Beli nagelj je bil najljubši cvet njene mame in postal je narodni simbol ob ameriškem praznovanju. Materinskega dne nagelj simbolizira čistost, moč in potrpljenje materinstva. Izraža ljubezen, očarljivost in imenitnost. Druga nedelja v maju je bila izbrana za spominski dan mater zato, ker je bila to prva nedelja, ko je Anna Jarvis umrla. Ona je zdaj znana po vsem svetu kot ustanoviteljica praznika 'materinski dan'.

Vrtnice niso znane kot tradicionalne rože ob materinskem dnevu, toda zaslužijo, da jih omenim. Od vseh rož sporočajo vrtnice poseben jezik ljubezni. In kaj je lepšega, kakor reči svoji mami: "Rad te imam!" z lepim šopkom rdečih vrtnic. Rdeča vrtnica pravi: "Ljubim te!" in simbolizira spoštovanje. Roža vrtnica pomeni: ti si nežna in ponosno tudi pravi - hvala ti!

Bela vrtnica ima več pomenov: lahko te označi kot "nebeško dobro", lahko te časti in izraža spoštovanje, nedolžnost in čistost.

Šopek razkošno cvetočih vrtnic pomeni hvaležnost, ki jo moramo svoji mami vedno izkazovati.

**Iz angleščine prevedla Danica Petrič
(iz časopisa Advertiser 2012)**

KARDINAL RODE PRI PAPEŽEŽ FRANČIŠKU

Papež Frančišek je pred koncem aprila v zasebni avdienci v Domu Sv. Marte v Vatikanu sprejel kardinala Franca Rodeta. Ta je svoj obisk pri Petrovem nasledniku pozneje opisal za slovensko oddajo radia Vatikan: „O čem sva se pogovarjala? Spregovorila sva najprej o izzivih, pred katerimi stoji katoliška Cerkev in o novih možnostih za oznanjevanje evangelija v našem času. V prisrčnem pogovoru sem svetemu očetu prenesel pozdrave slovenskih vernikov, predvsem pa zagotovilo, da molimo za njega in da smo z njim duhovno povezani. Spomnil sem ga še enkrat na njegove lepe besede: ‘Moli zame po slovensko’. Te besede je v tej avdienci zopet ponovil. Papež se je z veseljem spomnil obiska Slovenije leta 1970; tudi tega, da si je v ljubljanski operi ogledal opero Rimskega-Korsakova ‘Carska nevesta’. Zaupal mi je še, da je ena njegovih nečakinj v Argentini poročena s Slovencem in da njuni otroci znajo slovensko, govorijo slovensko. Ob koncu skoraj uro trajajočega srečanja mi je sveti oče naročil, naj katoličanom v Sloveniji izročim izraze njegove naklonjenosti in spoštovanja, ter mi je podelil svoj blagoslov in ga raztegnil na ves slovenski narod.“

RELIKVIJE SV. JANEZA BOSKA V SLOVENIJI

V Sloveniji smo se od 1. maja do 17. maja na poseben način srečevali z vzgojiteljem mladine Janezom Boskom. V sklopu priprave na 200. obletnico svetnikovega rojstva, ki jo bodo obeležili poleti 2015, njegovi posmrtni ostanki že več let potujejo po svetu. K nam so prišle iz Avstrije. Obiskale so vse župnije, kjer delujejo salezijanci ali hčere Marije Pomočnice, stolne cerkve in nekatera romarska središča po Sloveniji. Kot zadnja jih je sprejela murskosoboška škofija, ki jo vodi duhovni sin Janeza Boska, salezijanec škof Peter Štumpf. Med slovesnostjo v svoji stolnici je dejal, da si je Don Bosko prizadeval mladim pomagati dozoreti v poštene državljane in dobre kristjane. Kot je še dodal, je bil evangelij zanj najboljša vzgojna metoda. Njegov ideal pa je bila svetost, ki tudi za nas ne bi smela biti nedosegljiva: „Če so za sv. Janeza Boska še za časa njegovega življenja v Torinu govorili, da z nogami stoji na zemlji, s pogledom

pa je v nebesih, mi znova doživljamo to resničnost. Svetost se je iz nebes sklonila k nam. Kajti ti posmrtni ostanki bodo ob koncu časov gotovo vstali od mrtvih, v večno slavo v nebesih, saj jih je posvetilo svetnikovo življenje. Pot do nebes je najpomembnejša. Ta pot odloča o naši večnosti!“, je še dejal škof Peter Štumpf. Relikvije so za murskosoboško stolnico sprejeli še v Veržeju, kjer so zadnjič prenočile, naslednji dan pa so jih izročili Madžarom.

MARIJA Z BREZIJ NA RAKOVNIKU

Salezijanci na Rakovniku so letošnji praznik Marije Pomagaj oziroma Marije pomočnice, 24. maj, povezali s 70. obletnico posvetitve slovenskega naroda Mariji. Za to priložnost je Marijino božjepotno svetišče sredi Ljubljane, tako kot zadnjo soboto v maju leta 1943, obiskala milostna podoba brezjanske Marije Pomagaj. Na Brezjah je bil zvečer pred praznikom večer slovenskih krščanskih izročil, ki je že vrsto let povezan z zahvalno mašo sodelavcev in prijateljev Radia Ognjišče - Marijo Pomagaj so si izbrali za svojo zavetnico. Po tradicionalni procesiji po vasi se milostna podoba ni vrnila v svetišče, pač pa so jo prepeljali na Rakovnik, saj so tako prosili salezijanci. Njihov predstojnik, Janez Potočnik, je povedal, da so želeli obhajati jubilej posvetitve Mariji, tako kot v letih med vojno, ko je k njim priromala brezjanska podoba Marije Pomagaj, ki je v tistem burnem času dobila zavetje v ljubljanski stolnici. V težkih časih druge svetovne vojne so se mnogi zatekali k Mariji, zato je škof Rožman želel po zgledu drugih krajevnih Cerkev naš narod posvetiti Marijinem Srcu. Posvetitve so potekale po vseh župnijah, uvod vanjo pa so bile pravne slovesnosti. Verniki iz Ljubljane so se za to priložnost zbrali na Rakovniku. Slovesnost se je začela s triurno procesijo iz stolnice sv. Nikolaja na rakovniški stadion. Bogoslovci so nosili milostno podobo brezjanske Marije Pomagaj, za njimi pa se je zvrstilo petindvajset tisoč vernikov iz vseh ljubljanskih župnij. Spokorna procesija s posvetitvijo Mariji je bil pretresljiv in veličasten dogodek ter hkrati izraz zaupanja v Marijo in njeno priprošnjo pri Bogu. Ob jubileju tega dogodka je bila Marija Pomagaj spet na Rakovniku. Praznovanje

je doseglo svoj vrh s sveto mašo ob 20. uri, ki jo je daroval provincial frančiškanov p. Stane Zore. Maši je sledila procesija s svečkami in podoba brezjanske Marije. Po sklepnem blagoslovu je bila romarska cerkev odprta za celonočno bedenje. Milostna podoba Marije Pomagaj zdaj nadaljuje pot po Sloveniji v pripravi na svojo 200-letnico.

PRIPOROČILA BRUSLJA SLOVENIJI

Glavni cilj politikov, ki so storili vse za padec Janševe vlade, je bil prevzem oblasti. Glede na težke razmere v državi, bi morali storiti več za reševanje njenega finančnega stanja, vendar so prve tedne v glavnem nastavljali svoje ljudi na vodilna mesta in govorili, kaj vse bodo storili in kako zgrešeni so bili varčevalni ukrepi prejšnje vlade. Streznitev je prišla v obliki opozoril iz Bruslja in vse dražjega zadolževanja na tujih trgih. Vlada se je lotila dela in prosila Evropsko komisijo za krajši odlog pri pripravi finančnega in gospodarskega programa. Nazadnje je spoznala, da so bili načrti Janševe vlade glede na dane razmere edina možna izbira in jih skoraj v celoti povzela. Največja vladna stranka je pristala celo na vpis fiskalnega pravila v ustavo, čemur je v preteklosti odločno nasprotovala. Sprejete so bile spremembe referendumске ureditve in dogovor o znižanju mase plač v javnem sektorju. Hitra sprememba na strani vlade je pripomogla k temu, da ocena njenih načrtov s strani Bruslja, ki so jo predstavili konec maja, ni bila negativna. Slovenija je s tem dobila še nekaj časa, da dokaže, da je sposobna sama rešiti svoje probleme. Bodo pa iz Bruslja pozorno spremljali, kako vlada uresničuje svoje obljube. Pri tem so opozorili, da mora država očistiti bančne bilance, izvesti ustrezno privatizacijo, rešiti problem prezadolženih podjetij, nadaljevati z izravnavo porabe s prihodki, izboljšati konkurenčnost ter nadaljevati s prizadevanji za vzdržen pokojninski sistem in za prožnejši trg dela. Tokrat so v Bruslju opozorili tudi na premalo učinkovit sodni sistem in prevelike sodne zaostanke. Postavili so ji tudi datume, do katerih je potrebno uresničiti posamezna priporočila.

JANŠA OSTAJA PREDSEDNIK SDS

Slovenska demokratska stranka je imela v začetku maja v Celju 10. kongres, na katerem so volili novo vodstvo. Delegati so mu že sedmič zapored zaupali vodenje stranke. Janez Janša, ki stranko vodi od leta 1993, je napovedal, da se bo SDS še naprej borila na glavni fronti, da bo ostala suverena in glas normalnosti: „*Slovenska demokratska stranka je slovensko državo soustvarjala, se borila zanjo, jo*

skušala narediti v časih, ko so bili izzivi zelo veliki, boljše. In od samega začetka je bil naš cilj, da bi se v tej državi vsi počutili kot doma, oziroma, da bi jo vsi, ki v njej živimo, lahko s srcem čutili kot svojo lastno domovino. SDS je bila v tem času tista politična sila, ki je v filozofskem smislu zagovarjala kulturo življenja in ki je v ospredje postavljala vse tiste dogodke, ki so nas Slovence v usodnem času združili.“ Na kongresu v Celju so sprejeli osrednjo resolucijo „Družba odgovornosti in svobode“, ki ponuja odgovore na sedanje izzive ter položaj v državi. Sprejeli so še devet drugih resolucij za različna področja in tudi Majniško deklaracijo 2013. Prepričani so, da mora upravljanje z državo potekati skladno z vrednotami osamosvajanja Slovenije, sicer družba zaide v krizo. SDS želi Sloveniji povrniti ugled in bonitetne ocene, ki so bile po njihovem značilne za čas med letoma 2004 in 2008. Kot navajajo, se zavedajo, da smo Slovenci sposobni sami sprejeti odgovornost za reševanje iz krize in za nadaljnji razvoj.

ČETRT STOLETJA SLS

Dan za kongresom SDS je praznovala Slovenska ljudska stranka 25. obletnico svojega delovanja. Slovesnost ob jubileju so pripravili v Krškem, kjer so se spomnili na 12. maj leta 1988. Na ta dan se je v dvorani hotela Union v Ljubljani zbralo več kot tisoč ljudi, med katerimi so bili večinoma kmetje. Prišli so na javno tribuno z naslovom Ali mora kmet res samo ubogati? Ob tem so ustanovili Slovensko kmečko zvezo, ki se je dve leti zatem preimenovala v Slovensko ljudsko stranko. Na slovesnosti ob jubileju je člane stranke in goste nagovoril prvi predsednik Slovenske kmečke zveze, predhodnice SLS, Ivan Oman. Najprej je orisal dogodke izpred 25 let, v odzivu na sedanje stanje v državi pa dejal, da država še vedno potrebuje spravo. Na koncu je SLS svetoval, naj se napaja pri koreninah ter ohrani svoj program in samostojnost. Osrednji nagovor pa je imel zdajšnji predsednik stranke Franc Bogovič. O načrtih za naprej je povedal: „*Naša želja je, da svoj delež v slovenski politiki povečamo. Naš cilj je, da naslednje leto dobimo evropskega poslanca iz vrst SLS in prepričani smo, da slovenski prostor potrebuje desnosredinsko stranko našega kova.*“ Zatem je izrekel vrsto kritičnih pripomb na zadolževanje sedanje vlade. Po njegovih besedah prihaja čas, ko bo treba temeljito prestrukturirati državo, hkrati pa bodo morali vsi, ki odločajo v slovenski politiki, pravosodju, gospodarstvu, sindikatih in druge, položiti račune za svoje početje.

JBTZ

Zadnji dan meseca maja je minilo četrto stoletje od začetka afere JBTZ oziroma aretacije Janeza Janše in Ivana Borštnerja ter za njima še Davida Tasiča in Francija Zavrla. Ob obletnici afere, ki je v boju za človekove pravice poenotila ljudi različnih prepričanj in vzbudila prve težnje po neodvisni državi Sloveniji, so Janez Janša, David Tasič in Franci Zavrl na Roški v Ljubljani slovesno odkrili spominsko obeležje. Tam, v stavbi nekdanjega vojaškega sodišča, je namreč leta 1988 potekal proces proti četverici, ki je spodbudil množične demonstracije in ustanovitev Odbora za varstvo človekovih pravic. Igor Omerza je ob tej priložnosti predstavil novo knjigo *JBTZ - čas poprej in dnevi pozneje*. V njej je popisal kronologijo dogodkov pred aretacijo, sam potek aretacije in vsega, kar je temu sledilo. V knjigi so zbrani tudi dokumenti, ki dokazujejo s strani vojske in oblasti v Sloveniji načrtovano odstranitev Janeza Janše in še nekaterih. Omerza posebno pozornost namenja odzivom javnosti, ki se je v prvih dneh junija 1988 organizirala v Odboru za varstvo človekovih pravic.

VETRINJSKA TRAGEDIJA

V nekdanjem samostanu v Vetrinju pri Celovcu je prvo soboto in nedeljo v maju potekal simpozij o usodi vojaških in civilnih beguncev v avstrijsko-jugoslovanskem obmejnem območju maja in junija 1945 z naslovom *Pliberški pokol in vetrinjska tragedija*. Pripravili so ga Katoliški dom prosvete iz Tinj, Študijski center za narodno spravo iz Ljubljane, Inštitut za družbene vede Ivo Pilar iz Zagreba, Arhiv Slovenije in Mohorjeva-Celovec. Na simpoziju je Heinz Dieter Pohl med drugim razmišljal o enakopravnem zgodovinskem spoprijemanju z nacionalsocialističnimi in komunističnimi zločini v prostoru Alp in Jadrana. Ivan Otto je spregovoril o lastnih doživetjih v begunskem taborišču v Vetrinju ter v koncentracijskem taborišču Teharje, ki ga je vzpostavila komunistična partija. Na simpoziju so predstavili kraje pobojev od Vetrinjskega do Pliberškega polja maja 1945, spregovorili o državah naslednicah Jugoslavije in njihovem odnosu do zločinov komunističnega totalitarnega režima, o množičnih pobojih Hrvatov, Slovencev in muslimanov, o množičnih grobiščih, o pomenu Jaltskega sporazuma o izročanju beguncev, o kupčiji Titove Jugoslavije z Angleži, pa tudi o delovanju udbe v Avstriji in Nemčiji po drugi svetovni vojni.

DVOJEZIČNA NEDELJA

Celovška škofija je po treh letih znova izdala skupno številko katoliškega tednika „Nedelja“ in

„Sonntag“. Pred binkošno nedeljo so jo dobila vsa gospodinjstva v škofiji. Povod zanjo pa je prenova krajevne Cerkve, ki poteka pod geslom: Z Jezusom Kristusom biti ljudem blizu. Katoliški tednik, ki so ga lahko prebirali Korošci od Heiligenbluta do Labota je tokrat prišel tudi med tiste, ki niso tako blizu Cerkvi. V njem so reportaže v nemškem in slovenskem jeziku ter priloga o novem papežu Frančišku.

VISOK POLOŽAJ IGORJA GABROVCA

Na ustanovni seji deželnega sveta Furlanije-Juljske krajine, 13. maja 2013, je bil svetnik Slovenske skupnosti Igor Gabrovec izvoljen za podpredsednika. To je drugič, da Slovenec opravlja to visoko funkcijo. Pred njim je tako visok položaj zasedal Miloš Budin kot predstavnik tedanjih Levih demokratov in sicer 1993. Novi predsednik deželnega sveta je Franco Lacop, drugi podpredsednik, Paride Carnelutti, pa izhaja iz vrst opozicije.

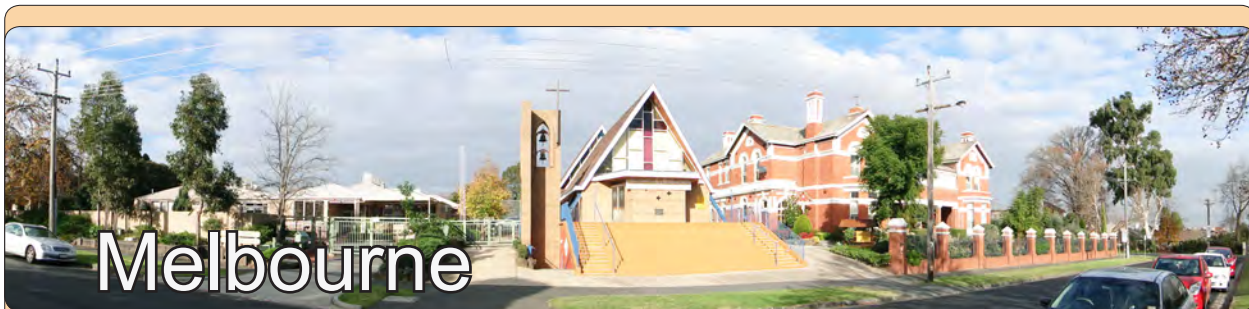
RAZSTAVA O NADŠKOFU VOVKU

V razstavnici dvorani na Brezjah so v začetku maja odprli razstavo, ki jo je ob 50. obletnici smrti božjega služabnika nadškofa Antona Vovka pripravil nadškofijski arhiv v Ljubljani v sodelovanju z odborom za njegovo beatifikacijo. Obiskovalec se ob njej lahko seznani z veličino nadškofa in njegovo pronicljivo osebnostjo, pa tudi z duhom časa, v katerem je živel in deloval. Nadškof Vovk je umrl 6. julija 1963 v Ljubljani. Maja 1999 pa se je uradno začel postopek za beatifikacijo. Razstava bo v naslednjih mesecih gostovala še v Breznici, na Teološki fakulteti v Ljubljani, v Stični, Trzinu, Metliki, Novem mestu in v Trebnjem.

SLOVO MISIJONARJEV JOŽETA GROŠLJA IN ERNESTA SAKSIDA

V Zambiji je 20. aprila 2013 umrl jezuit misijonar p. Jože Grošelj. Pokopali so ga tri dni zatem v Lusaki. Maša zadušnica je bila tudi v njegovi rojstni župniji Šmartno v Tuhinju. Jože Grošelj je bil rojen 21. septembra 1944 v vasi Buč. Novo mašo je imel leta 1977, že naslednje leto pa je odšel v misijone v Zambijo, kjer je ostal do smrti. Zadnjih dvanajst let je bil župnik v Nangomi v Zambiji.

Dober mesec dni pred njim, 13. marca letos, pa je v brazilskem mestu Corumbá umrl salezijanec Ernest Saksida. Doma je bil iz Dornberka v Vipavski dolini, kjer se je rodil 15. oktobra 1919. V misijone v Brazilijo je odšel leta 1935. Tam je dokončal študij in bil posvečen v duhovnika. V predmestju Corumbá je ustanovil Don Boskovo deško mesto, ki deluje že več kot pol stoletja. Tudi sam je vse svoje moči posvetil temu mestu revnih otrok.

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
 Marija Anžič
 Sts. CYRIL & METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION
 e-mail: cirilb@bigpond.com

Baraga House, 19 A'Beckett Street
 PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
 Mobile: 0412 555 840; 0499 772 202

ŠMARNICE so letos v **LETU VERE** zaznamovali **OBRAZI VERE**, ki so v našem času in prostoru uresničevali evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa, kot bi to rekel sv. Frančišek Asiški. Na prvo in zadnjo nedeljo v maju smo po maši izpostavili Najsvetejši zakrament in zapeli litanije Materi Božji v čast s prelepimi odpevi. O lepem praznovanju **materinskega dne** boste lahko v nadaljevanju brali, kar je za slovenski program radia 3 ZZZ povedala ravnateljica Slomškove šole v Kew mag. Veronica Smrdel. Učenci Slomškove šole so ob vodstvu učiteljice mag. Julie Kure Bogovič, ravnateljice mag. Veronice Smrdel, mamic in očetov učencev ter ob skrbi Renate Miklavec v lepih gorenjskih narodnih nošah razveselili mamice, stare mame, none in celotno občestvo. Hvala vsem, ki se trudite in prizadevate na različnih področjih življenja našega slovenskega misijona z delom, molitvijo in darovi. Bog povrni!

V soboto, 18. maja 2013, smo imeli **ROMANJE NARODOV V TA PINU**, ki smo ga pripravili izseljenki duhovniki. Okrog 40 naših rojakov je bilo tam v lepem jesenskem dnevu v občestvu nad 400 romarjev.

Petek, 24. maja, je bil praznik MARIJE POMAGAJ.

Večer pred njenim praznikom pa VEČER SLOVENSKIH IZROČIL, ko smo bili povabljeni, da prižgemo svečo pred Marijino podobo in kaj zmolimo za naš slovenski rod v domovini in po svetu. Letos je minilo 30 let, odkar je nadškof dr. Alojzij Šuštar okronal podobo Marije Pomagaj v naši cerkvi – to je bilo v soboto, 5. februarja 1983.

TELOVSKO PROCESIJO smo imeli v nedeljo, **2. junija 2013**, po deseti maši (*fotografija spodaj in na naslovnici spodaj*). Po procesiji so članice Društva sv. Eme v dvorani pripravile kosilo.

PATER CIRIL bo v letošnjem juniju odsoten tri nedelje. Na Sveti Gori pri Gorici bo ob škofu msgr. Metodu Pirihu

ČESTITAMO SLAVLJENCEM:

STANKO IN ANICA LEŠNJAK, JOŽE GRILJ, ZORA KIRN IN ANA ŠPACAPAN – vsak po 80 let in SREČKO BROŽIČ 70 let. Našim zvestim in dobrim sodelavcem iskrene čestitke in Božjega žegna še naprej!

Vsako tretjo nedeljo v mesecu je posebno živahno v dvorani, ko ekipa prizadevnih pripravi družinsko kosilo. V maju letos se je ponovno izkazala skupina iz St. Albansa pod vodstvom Slavka Blatnika. Pri serviranju pa priskočijo na pomoč še drugi.

srečanje njegovega duhovniškega letnika, potem bo poročil svojega nečaka Tonija, krstil hčerko nečaka Gašperja, imel srečanje sošolcev ob 40. obletnici mature, srečanje 60-letnikov, praznovanje maminih 90 let in seveda sv. maše za pokojnega očeta in sorodnike. V tem času bo vse delo misijona v Kew vodila in usklajevala pastoralna sodelavka, laiška misijonarka Marija Anžič. Pomagali ji bodo frančiškani iz Box Hilla. Ves čas bo na razpolago Fr. Theo Rush. Sveto mašo v Geelongu bo 9. junija imel v cerkvi Holy Family v Bell Parku ob 11.30 dopoldne Fr. Fitzpatrick, v St. Albansu pa v juniju 2013 ne bo svete maše. Vsak dan pa bo, kot to dela redno, med svojim jutranjim sprehodom še bolj skrbno pogledal proti Baragovem domu nadškof dr. Denis Hart, kot je obljubil na večerji pri nas 27. maja 2013!

ZA DRUŽINSKO KOSILO bosta 16. junija 2013 poskrbela **Vera in Stojan Brne**. Prav tako pa sta tudi obljubila, da pripravita pojedino po praznovanju slovenskega dneva državnosti, ki ga bomo praznovali v nedeljo, 30. junija 2013, po maši.

ŽEGNANJE bomo imeli prvo nedeljo v juliju, 7. julija 2013. Slovesnost bo vodil p. Janez Tretjak iz Adelaide. Glasbenik Branko Kojc pa bo zopet poskrbel, da nam

bodo po maši v dvorani veselo zaigrali in zapeli naši glasbeniki. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo. Hvala!

OČETOVSKI DAN in MAŠA NARODOV bosta zadnjo nedeljo v avgustu, 25. avgusta 2013.

NAŠA CERKEV V KEW praznuje letos 45. obletnico blagoslovitve. Slovesno praznovanje bo vodil v nedeljo, 22. septembra 2013, pomožni škof v Melbournu msgr. Vincent Long Van Nguyen OFMConv, ki je prispel v Avstralijo kot begunec na čolnu. Slovesnemu praznovanju bomo pridružili tudi praznovanje letošnjih zakonskih jubilarntov.

39. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT bo letos v dvorani Slovenskega društva Canberra v soboto, 5. oktobra 2013, ob 4. uri popoldne. Vabimo zainteresirane, da se čim prej prijavite. Prijavnice dobite v vseh verskih in kulturnih središčih ter na Stičišču avstralske Slovenije. Iz Kew se bomo odpeljali z avtobusom v četrtek, 3. oktobra 2013, in se vrnili v nedeljo pozno zvečer.

NAROČILA za Antologijo slovenskih glasbenikov v Avstraliji sprejema avtorica Katarina Vrisk. Slovesna predstavitev antologije pri nas v Kew je predstavljena na nedeljo, 21. julija 2013.

ODŠLI SO OD NAS:

STANISLAV (STANKO) KOBAL je umrl v bolnišnici v Wangaratti VIC 10.11.2012. Rojen je bil 10.01.1931 v Vipavi. Sorodnica Zora Gec nam je posredovala še nekaj podatkov: »Dolga leta je Stanko, kot smo ga imenovali, živel in delal v Huntingdale v Viktoriji. Po upokojitvi se je preselil v Wangaratto, kjer je živel po prihodu v Avstralijo. Vedno je zahajal k nam. Bil je samski. Jaz sem bila njegova sorodnica. Imeli smo ga radi; bil je mirne narave. Mnogokrat je omenil, da bi bil rad pokopan v materinem in očetovem grobu v Vipavi. Ker pa jaz nisem krvna sorodnica, mu želje nisem mogla izpolniti. S pogrebom je bilo treba čakati pet tednov, preden so dobili dovoljenje za pogreb od njegove 90-letne sestre, ki živi v Ljubljani. Stanko naj počiva v miru in lahka naj mu bo avstralska zemlja. Amen!«

Hvala za Zori Gec za pismo.

MARIJA (MARICA) STEPANČIČ roj. MAUROVIČ je umrla 29.04.2013 v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu. Rojena je bila 25.11.1943 v kraju Kasčerga v Istri kot deveta od trinajstih otrok. V Avstralijo je prispela v februarju 1964 k svojemu

bratu Ivanu. Decembra istega leta se je poročila z Viljemom Stepančičem. Pogrebna maša je bila 3. maja v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Viljemu ter hčerkam Esther, Julie in Vendi z družinami, ostalim sorodnikom in prijateljem.

ALMA SDRAULIG rojena GARIUP je umrla 16.05.2013 v Caritas Christi Hospice v Kew, kjer je bila le en dan. Rojena je bila 12.10.1927 v kraju Topolo - Topolove pri Vidmu (Udine) v Beneški Sloveniji. S pokojnim možem Brunom sta bila zavedna Slovenca, delavna in požrtvovalna pri Slovenskem društvu Melbourne (SDM) in rada sta prihajala v Kew. Z možem sta imela kokošjo farmo v Research v bližini Elthama, kjer je SDM. Zadnja leta Alma zaradi bolezni ni mogla več v Kew, je bila pa redno vsak teden večkrat pri sv. maši v domači cerkvi v Donvale. Rožni venec zanjo je bil v cerkvi Our Lady of the Pines v Donvale v torek, 21. maja 2013 zvečer, pogrebna maša pa v isti cerkvi naslednji dan. Somaševala sva domači župnik Fr. Joseph Jude D'Rozario in p. Ciril. Pogrebni obred na pokopališču Preston Cemetery je opravil p. Ciril. Sožalje hčerki Sandri, sinu Joe-u z družino, sinu Petru in sestri Nataliji z družino.

MILAN ISKRA je umrl zadet od srčne kapi na jutranjem sprehodu ne daleč od svojega doma v Keilor East 20.05.2013. Rojen je bil 22.04.1936 v vasi Novokračine pri Ilirski Bistrici. V družini so bili 4 bratje in 2 sestre – sedaj vsi pokojni. Rožni venec in pogrebna maša je bila v cerkvi St. Peter the Apostle v Keilor East na praznik Marije Pomagaj, 24. maja 2013, ob izredno veliki udeležbi rojakov in prijateljev. Milan je bil tudi pevec pri zboru Planika in ustanovni ter delavni član Jadrana, zato so mu pri maši in na pokopališču peli pevci zbora Planika. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Mariji, sinu Albertu, hčerki Sylviji s hčerko Nino, sorodnikom in prijateljem.

ZAHVALA: Zahvaljujemo se vsem, kateri ste spremljali pokojnega MILANA ISKRA na njegovi zadnji poti. Dne 20.05.2013 ob 7. uri zjutraj se je poslovil od tuzemstva. Odšel je na svoj redni jutranji sprehod in nedaleč od svojega doma umrl zadet od srčne kapi. Milan, izpolnila se ti je tiha želja, katero si večkrat izrazil, da ne bi rad ostal onemogel in bil sebi in drugim v napoto. Kakor si tiho in skromno živel, tako si tudi tiho in skromno odšel. Ob pogledu na veliko množico pogrebcev pa bi bil prav gotovo ganjen. Po točno 20 letih si se pridružil bratu

Ivanu, s katerim sta si bila tako blizu. Pridružil si se tudi staršem ter ostalim bratom in sestram. Kot zadnji od šestih otrok si zadnji tudi odšel. Milan je bil rojen 22.04.1936 v vasi Novokračine, Slovenija. Pri svojih 20-ih letih je odšel s trebuchom za kruhom; v italijanskih taboriščih preživel skoraj dve leti, ostali del življenja pa v Avstraliji. Bil je potrpežljiv in ljubeč mož, oče in dedek. Bil je tudi ponosen Slovenec in ponosen Avstralec.

Hvala patru Cirilu za lepo darovano mašo, hvala pevskeemu zboru za ubrano petje v cerkvi in na pokopališču. Hvala Tanji, Sandri, Patriciji in Rosemarie za branje prošenj, življenjepisa in molitve. Hvala tudi predsedniku kluba 'Jadran' za njegov prisrčen govor ob pogrebščini. In ne nazadnje hvala kuharicam kluba 'Jadran' za odlično pripravljeno pogrebno zakusko.

Milan, počivaj v miru in naj ti bo lahka avstralska rdeča zemlja.

Žalujoci: žena Marija, sin Albert, hčerka Sylvia in vnukinja Nina ter ostali sorodniki in prijatelji.

KARL RAZBORŠEK je umrl 22.05.2013. Zjutraj ga je našla mrtvega na njegovem domu v Pascoe Vale njegova hčerka Julie. Rojen je bil 13.11.1932 v Franciji, pozneje je živel v Trbovljah. Poročil se je v Avstriji 31.08.1958 z Julijano Barič iz Radencev. V januarju 1959 sta prispela v Avstralijo. Julijana je umrla 01.03.2006 (Misli, marec 2006, stran 26). Karl je dolga leta vse do upokojitve v 1990-tih delal v tovarni avtomobilov Ford na produkcijski liniji, kjer je barval avtomobile. Rožni venec in pogrebna maša za pokojnega Karla je bila v naši cerkvi v Kew 27.05.2013, pokopan je na pokopališču Northern Memorial v Fawknerju. Sožalje sinu Alexu s Sharon in hčerki Julie Falcone z možem Mariom ter otroci Jamesom in Tiffany.

MARIJA (MIMI) JAGER roj. ŽIBERT je mirno zaspala 16.05.2013 na svojem domu v kraju Clunes pri Ballaratu v Viktoriji, kamor sta se preselila z možem Francem pred več kot 35. leti. Rojena je bila 02.07.1927 na Brezjah na Dolenjskem. Njen mož Franc je umrl v bolnišnici v Ballaratu 04.06.2003. Mariji se je v Avstraliji pridružila še sestra Berta z možem Jožetom Kranjcem. Sožalje sinu Franciju z ženo Ireno in otroci Petrom, Diane in Danielom ter sestri Berti Kranjc v Bacchus Marshu in družini.

MARIJA BOLČKEY roj. POLANC je umrla v domu Cabrini v Ashwoodu v Melbournu med kosilom 29.05.2013. Rojena je bila 23.11.1921 v Črnučah pri Ljubljani. Njen oče je bil mizar in tako so se selili po

Sloveniji, kjer je bilo delo. Ko je bila stara 14 let, se je oče smrtno ponesrečil. Njena starejša sestra je bila že poročena in jo je povabila v Zagreb za otroško negovalko. V Zagrebu je srečala Štefana Boelčkeya, Madžara po rodu, doma blizu slovensko-madžarske meje. Ko so jima komunisti zaplenili restavracijo in imetje, je bil edini izhod še samo pobeg v Avstrijo. Po letu dni v kampu v Avstriji, sta Marija in Štefan prišla skupaj z otroci Ladislavom (Les), Evi in Anico leta 1957 na španski ladji Begonia v Avstralijo. Po prihodu v Melbourne so šli v Bonegillo, kjer so bili tri mesece. Tam so srečali p. Bazilija in Marija mi je večkrat hvaležna povedala, koliko dobrega je za njeno družino storil p. Bazilij. V Melbournu je delala v bolnišnici kot strežnica. Leta 2011 se je preselila v naš Dom matere Romane, kjer je bila zelo zadovoljna. Otroci so ji po zaprtju DMR našli lep dom Cabrini, a Marija je pogrešala Kew. Večkrat je zbrala otroke k sveti maši v naši cerkvi za pokojnega moža Štefana, ki je umrl 20.01.1989, pa tudi za srečo njenih otrok in vnukov. Pogrebno mašo smo obhajali v naši cerkvi na zadnji dan Marijinega meseca majnika, na praznik obiskanja Device Marije, 31. maja 2013. Pokopana je v grobu z možem Štefanom na pokopališču Cheltenham. Sožalje sinu Ladislavu ali sedaj po avstralsko Les-u z ženo Minci in otroci Charlotte, Sylvia in Louisa; hčerki Evi Robinson v Bendigu s hčerko Tanio in sinom Andrew-jem ter hčerki Anni z možem Michaelom Jabour s sinovoma Michaelom in Petrom; v Sloveniji pa sestrama Milki Ovnik v Piranu in Betiki Najžer v Podvelki ob Dravi ter ostalim sorodnikom.

ZAHVALA

Ob izgubi najinega dragega očeta ROMANA URŠIČA se lepo zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na zadnjo pot. Posebno lepa zahvala p. Cirilu Božiču za sv. mašo in pogrebni obred, predsednici SDM Frances Johnson Urbas za lep nagovor.

Žalujoci hčerki Alexandra in Anica z družinama.

NAROČNINO za MISLI za letošnje leto ali morda še za kakšno leto zamude prosimo, če lahko poravnate. Hvala vsem, ki redno plačate naročnino za tekoče leto in tudi darujete v tiskovni sklad patra Bernarda, saj bi brez teh darov že zdavnaj 'potonili'. Naročnina za leto 2013 je \$50, letalsko po svetu \$100.

PRAZNOVANJE MATERINSKEGA DNE V KEW

Praznovanje materinskega dne v Kew je lepo opisala za poslušalce radia 3 ZZZ ravnateljica Slomškove šole v Kew, magistra Veronica Smrdel, zato bomo tudi za bralce Misli uporabili kar njeno poročilo.

Dober večer, dragi poslušalci radia 3ZZZ, in lepo pozdravljeni! Preteklo nedeljo, 5. (petega) maja, smo kot občestvo praznovali materinski dan pri nas v verskem središču v Kew. Po sveti maši in po petih litanijah Matere Božje smo bili vsi povabljeni v dvorano, kjer so dobre gospodinje bogato obložile praznične mize. Slomškova šola je pripravila program za vse v dvorani. 15 otrok Slomškove šole je nastopilo in počastilo mamice. Program se začel s projekcijo powerpoint, kjer smo videli vse otroke v šoli in njihove mame. Christina Pase in Marcus Bogovič sta v narodnih nošah povezovala program. Najprej sta pozdravila vse mame, stare mame in prababice ter jim voščila za njihov praznik. Deklamirala sta tudi vsak svojo pesmico za svojo mamo. Potem se je zavesa odra odprla in tam so bili vsi otroci Slomškove šole, oblečeni v narodne noše. Zapeli so: Sijaj, sijaj sončece in Mamica je kakor zarja. Na kitarah sta jih spremljala Marcus Bogovič in Christina (Cestnik) Ferra. Program se je nadaljeval z deklamacijami; nastopili so Evie Johnson, Amelia Miklavec in Anthony Petelin. Otroci Slomškove šole so potem spet prišli na oder in so zaplesali štiri narodne plese; na harmoniki jih je spremljal Frenk Petelin - oče učenca Anthonyja. Ob sklepu programa so se otroci lepo zahvalili za poslušanje in pozorno spremljanje, potem pa je vsak učenec odnesel svoji mami voščilno kartico, ki jo je v šoli natančno in skrbno naredil za svojo mamo.

Patra Cirila smo potem povabili na oder, ki je še enkrat povzel voščilo in se zahvalil mamam za sprejetje daru življenja ter učencem, učiteljicam, staršem ter starim staršem za to, da imamo še vedno živahno Slomškovo šolo in so učenci pripravili

in izvedli program tako zavzeto in originalno. Otroci so nato pomagali z žrebanjem, da so bile tri mamice v imenu vseh mam obdarjene z rožami. In še ena roža je bila namenjena po težki operaciji okrevajoči mami Anici.

Mame in očetje učencev so bili tako navdušeni nad svojimi mladimi, da smo morali vse ob koncu postaviti še enkrat na oder za spominsko fotografiranje.

Mislim, da so bili vsi veseli in zadovoljni s programom. Ljudje so se še dolgo zadržali v dvorani in pripovedovali, kako so prijetno presenečeni in ob otrocih kar pomlajeni. Ogromno dela je, da otroci pripravijo koncert. Ampak so zelo veseli, da vam lahko pokažejo, kaj so se naučili. Vaje imajo že od začetka leta, da se lahko nekaj naučijo. Lepo se bi rada zahvalila Julie Kure Bogovič, ki lepo vodi otroke in jih nauči plesat in pet. Veseli smo tudi, da imamo talentirane starše, ki priskočijo na pomoč in pomagajo z različnimi stvarmi – luči, ozvočenje, petje, igranje na inštrumentih. Hvala vsem staršem, ki lepo priskočijo na pomoč, kar je potrebno.

Hvala tudi vsem Slovencem, ki vedno podpirajo Slomškovo šolo. Prejšnji mesec je bilo tretjo nedeljo na dobrodelnem kosilu ogromno ljudi. Dvakrat v letu so prispevki od kosila namenjeni Slomškovi šoli. Meseca aprila je bil dobiček \$1880 (tisoč osemsto osemdeset dolarjev). To je ogromna pomoč Slomškovi šoli, da lahko podpiramo otroke tretje generacije, ki se zanimajo, da bi ohranili vezi s kulturo, jezikom in običaji svojih starih staršev.

Hvala tudi vsem, ki sedaj poslušate. Hvala Vam, gospa Meta, za povabilo in vsem Vašim sodelavcem. Še naprej Vam vsem želim veliko veselja in zadovoljstva pri Vašem delu. Povabljeni pa že sedaj v Kew na program, ki ga bomo z učenci Slomškove šole pripravili za očetovski dan zadnjo nedeljo v avgustu s sodelovanjem pri maši in nato program v dvorani. Nasvidenje!

Hvala še enkrat in lep večer vsem želim!

Veronica Smrdel

VESELA NOVICA: PATER DAVID ŠRUMPF PRIHAJA K NAM ŽALOSTNA NOVICA: PATER JANEZ TRETJAK ZAPUŠČA ADELAIDO

Naša slovenska frančiškanska provinca Sv. Križa je imela po veliki noči v dneh od 1. do 4. aprila 2013 v Nazarjah v Savinjski dolini provincialni kapitelj, kjer je zastopal frančiškane iz Avstralije p. Darko Žnidaršič iz Sydneya.

V dneh od 14. do 17. maja 2013 je imelo novo vodstvo province kapitularni kongres v Ljubljani. V soboto, 18. maja 2013, smo prejeli »Imenovanja in tabelo 2013«, kjer so nam sporočili vse spremembe v provinci.

Nas v Avstraliji zadevata dve: pater Janez Tretjak se je zaradi zdravstvenih razlogov odločil, da se vrne v Slovenijo (v letošnjem avgustu odhaja iz Adelaide v Maribor); v Kew pa prihaja pater David Šrumpf iz Nove Gorice – Kostanjevice. Tako bo po novem Adelaida spet oskrbovana iz Melbournea.

Veseli smo nove mladostne moči, ki jo bomo dobili v patru Davidu, žalostni pa zaradi slovesa od patra Janeza, ki je Adelaidi posvetil svojih 33 let duhovniškega delovanja (od julija 1980) in skupaj z verniki tam zgradil lepo cerkev Svete Družine, ki jo je pred tridesetimi leti blagoslovil nadškof dr. Alojzij Šuštar 13. februarja 1983. **Patra Janeza smo povabili k nam v Kew, da bo vodil slovesnost žegnjenja v čast svetima bratoma Cirilu in Metodu v nedeljo, 7. julija 2013.** Takrat se bomo v Melbourneu od njega tudi poslovili ter se mu zahvalili za njegovo 33-letno delo med rojaki v Avstraliji.

PISMO: Patra Davida pa smo zaprosili, da se nam oglasi s pismom. Takole piše:

Lep pozdrav, dragi avstralski rojaki!

Provincialno vodstvo se je ob letošnjih predstavitev bratov odločilo, da me pošlje med vas, dragi avstralski rojaki v Melbourneu in Adelaidi. Provincial p. Stane Zore se je o tem prej seveda z mano pogovoril, sam sem se pa s takšno njihovo odločitvijo tudi strinjal. To sicer ni bil moj predlog, ko sem čutil, da je po dvanajstih čudovitih letih, ki sem jih preživel

P. Ciril, nadškof Hart, p. David.

na Kostanjevici v Novi Gorici, prišel čas, da se odpravim še kam drugam. V uradnem pismu, ki mi ga je p. provincial poslal, je zapisal: *»Iskreno se ti zahvaljujem, da si to službo sprejel v duhu potreb province in njenih možnosti in omejitev. Ker imaš že izkušnjo tako Avstralije kot tudi pastore izseljencev v Lemontu v ZDA, sem prepričan, da boš dobro oral in sejal na tej njivi Božjega kraljestva med Slovenci.«* Pismo vam navajam tudi zato, ker sem vesel, da iz njega veje zavzetost vodstva slovenskih frančiškanov za naše poslanstvo, ki ga opravljamo med rojaki po svetu, predvsem v Združenih državah Amerike in v Avstraliji – verjamem pa, da to

čutite tudi sami, saj vas je p. provincial že večkrat tudi obiskal.

S tem je povedal nekaj že tudi o mojem preteklem delu, o katerem naj zapišem še par besed. Frančiškan sem postal leta 1980, ko sem prav tu, na Kostanjevici, vstopil v noviciat. Po končani gimnaziji in odsluženem vojaškem roku sem v Ljubljani študiral teologijo in bil leta 1990 posvečen v duhovnika v mariborski stolnici, prav nad Slomškovim grobom, ki je bil tedaj še v prezbiteriju stolnice. V času študija sem trikrat poletne mesece preživel med našimi rojaki v Združenih državah, saj nam je provincialno vodstvo hotelo omogočiti, da vsaj malo živo izkusimo delo med rojaki v tujini, da bi se lažje odločili, ko bodo nastale potrebe. Tako sem bil leta 1992 poslan za kaplana v župnijo Joliet pri Chicagu. Zaradi razpada Jugoslavije sem imel malo zamud s pridobivanjem vize in takratni provincial me je prosil, če bi šel za nekaj mesecev pomagat p. Valerijanu v Sydney, ki je bil takrat sam. Leta 1993 sem v Sydneyu preživel še dva meseca, ko sem se tam »ustavil« na poti na moje novo delovno mesto in nadomeščal p. Valerijana, da je lahko šel na dopust. Med mojim prvim obiskom sem poleg krajev, ki jih obiskujejo patri iz Merrylandsa, na kratko obiskal tudi Kew in Adelaido.

V Združenih državah Amerike sem bil najprej

dve leti na stari slovenski župniji v Jolietu, kjer so bili župljani večinoma Slovenci tretje in četrte generacije, ki so bili tam rojeni. Potem sem šel v Lemont, kjer so naši rojaki ravno v tem času postavljali v bližini samostana Slovenski dom, v samostanu, ki je že od svojega začetka v dvajsetih letih prejšnjega stoletja, znan kot »Ameriške Brezje« pa je bila ustanovljena župnija. Tam sem se takoj lotil organiziranja te narodne župnije in njenega življenja.

Novembra leta 2001 sem se vrnil v Slovenijo in bil poslan na Kostanjevico, moje mesto v Lemontu pa je prevzel vam znan in poznan p. Metod Ogorevc, ki je tam še danes. Na Kostanjevici sem torej preživel dvanajst let, od katerih sem bil osem let župnik tukajšnje župnije in osem let gvardijan samostana (kar pomeni, da sem štiri leta opravljal obe službi hkrati).

Tako se krog sedaj nekako sklepa in zame se začenja nov, kar mi bo gotovo izziv. Veselim se dela med vami in z vami, dragi avstralski rojaki, in veselim se sodelovanja s p. Cirilom, s katerim se

Pater David z letošnjimi prvoobhajanci in njihovimi starši.

kar dobro pozna, čeprav skupaj živela in delala nisva še nikoli. Upam in verjamem, da mu bom uporabna pomoč, ki jo potrebuje, ko prevzema še novo geografsko in pastoralno področje, skrb za rojake v Adelaidi.

Službo na Kostanjevici moram seveda zaključiti, kar se bo zgodilo verjetno v začetku avgusta, ko se predstavitev običajno izvršijo in pride na Kostanjevico pater, ki me bo nadomestil, potem pa je odvisno še od postopka pridobitve avstralske vize, kdaj se bomo lahko pozdravili v Kew. Bog vas živi in na veselo snidenje!

pater David

DOBRODELNA AKCIJA Mete Lenarčič na radiu 3 ZZZ za družino Strazberger

Rečeno, storjeno! Nabiralna akcija Vaši družini se mi je uresničila!

Ko sem prebirala članek o težavah zaradi prezgodnjega rojstva dvojčkov Anžeta in Eneja - ali Vajinih dveh sončkov - kakor ju kličeta mama Darja in oče Matjaž, ste se mi s temi besedami vtisnili v srce, toda ne samo v moje srce, temveč tudi v srca mnogih slovenskih rojakov v Melbourneu in okolici. Vaša načrtana pot, ki bo zelo težka, spraviti oba otroka do nekega smisla življenja, smo se v skupnosti namenili in odločili za pomoč. Nabiralna akcija je stekla preko radijskih valov privatne radijske postaje 3ZZZ 92.3 FM -Melbourne, društvenih obiskov ter Verskega in kulturnega središča svetih bratov Cirila in Metoda v Kew-ju. Skupna vsota se je nabirala po kapljicah - dolar na dolar in skupaj smo nabrali \$1.220. Ček s to vsoto boste prejeli osebno preko g. Petra Mandelja, člana Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ko pride junija letos v Slovenijo.

Darovalci: Versko središče v Kew \$250, avtobusni izlet \$247, družina Lenko \$100, družina Brožič \$70, SD Planica \$50, J. Kotnik \$30. Ostali darovalci: M. Lenarčič, S. Gorup, E. Zajc, J. Caf, P. Mandelj, H. Trinnick, J. Ramuta, J. Mesarič, M. Kovačič, Š. Blažević, V. Vrnjak, D. Štolfa, F. Fekonja, S. Blatnik, J. Veedetz, H. Vidovič, A. Cek, A. Povh, L. Vičič, V. Koželj, A. Pekol, S. Debelak, F. Kravos, M. Pajon, V. Belak, M. Brenčič, L. Fistrič, T. Sycamore, A. Pleško, P. Tavčar, M. Stavar, Z. Kirn, M. Dular, L. Hammond, A. Fabjančič, P. Žnidarič, P. Novak, F. Šajn, F. Frančič, A. Lešnjak, J. Rozman.

S spoštovanjem, **Meta Lenarčič, Urednica slovenskega programa na radiu 3ZZZ 92.3 FM, Melbourne, Victoria, 19. 05. 2013**

PREDSTAVITEV DIGITALNEGA ARHIVA SLOVENCEV PO SVETU V LJUBLJANI

V torek, 21. maja 2013, je v Ljubljani, v prostorih Inštituta za slovensko izseljenstvo in migracije Znanstveno raziskovalnega centra Slovenske Akademije znanosti in umetnosti (v nadaljevanju ZRC SAZU), potekala predstavitev pilotne verzije spletnega Digitalnega arhiva Slovencev po svetu. Računalniško platformo arhiva je prisotnim predstavil Florjan Auser iz Slovenian Media House iz Sydneyja, strokovno omizje pa je bilo sestavljeno iz sodelavcev Inštituta za izseljenstvo in migracije ZRC SAZU, iz katerega so na sestanku prisostvovali dr. Marjan Drnovšek, dr. Aleksej Kalc, mag. Meta Lokar in predstojnica inštituta, dr. Marina Lukšič Hacin. Iz Sekcije za interdisciplinarno raziskovanje ZRC SAZU je prišla tudi dolgoletna raziskovalka slovensko-avstralske skupnosti, dr. Breda Čebulj Sajko, Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu je zastopal dr. Zvone Žigon, iz Arhiva Republike Slovenije pa je bila na sestanek povabljen višja svetovalka - arhivistka, Andreja Klasinc Škofljanec. Poleg omenjenih so se predstavitve udeležili še Irena Jernej Auser, iz Avstralije, novinarka časopisne družbe Delo, Dragica Bošnjak, in novinar ter sourednik oddaje »Slovincem po svetu« iz Radia Slovenija, Toni Laterner, in avtor pričujočega besedila, ki prihaja iz Znanstveno-raziskovalnega središča Univerze na Primorskem v Kopru.

Kot je v uvodu pojasnil Florjan Auser, vodja projekta, je platforma, na kateri sloni Digitalni arhiv Slovencev po svetu (in je dostopna na spletnem naslovu <http://www.da-slo.si> in www.da-slo.com.au), zasnovana na računalniškem programu ICA-AtoM (akronim za izraz »Access to Memory«), ki ga je razvil Mednarodni arhivski svet (International Council on Archives). Vzpostavitev programa je bila financirana s strani Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter ZRC SAZU, strokovno pa je nad projektom bdela Arhiv

Dr. Marina Lukšič Hacin, ZRC SAZU, predstojnica Inštituta za slovensko izseljenstvo; dr. Marjan Drnovšek, arhivist, ZRC SAZU Inštitut za slovensko izseljenstvo; Toni Laterner, RTV Slovenija; Florjan Auser, Slovenian Media House, mag. Meta Lokar, ZRC SAZU.

RS, ki je sodelavcem Slovenian Media House nudil svetovanje in kontrolo vnesenih gradiv. Trenutno se v programu, ki je za zdaj omejen le na gradiva iz slovensko-avstralske izseljenke skupnosti oz. arhiva »Historical Archives of Slovenian Australians NSW – Australia Inc.«, in arhivov Slovenskih misijonov v Melbourneu in Sydneyu, nahaja okoli 540 publikacij oziroma preko 10.000 strani arhivskega gradiva in več avdio-vizualnih posnetkov. V prihodnje se predvideva postopna razširitev digitalnega arhiva tudi na ostale avstralske skupnosti, v primeru nadaljnje zagotovitve finančnih sredstev pa tudi na slovensko-kanadsko skupnost in na druge slovenske izseljenke skupnosti po svetu.

Med prednostmi digitalnega arhiva je Florjan Auser izpostavil možnost njegove uporabe tako v slovenskem kot tudi angleškem jeziku, saj so vsa vnesena gradiva opisana v obeh omenjenih jezikih. (program omogoča tudi druge jezike). S tem bodo arhivski dokumenti na razpolago tudi neslovensko govoreči javnosti, kar je z vidika mlajših generacij slovenskih Avstralcev nedvomno pomembna pridobitev. Sistem računalniškega programa temelji na dveh strežnikih (prvi se nahaja v Avstraliji, drugi v Sloveniji), na katera je mogoče nalagati gradivo iz poljubne lokacije. Dostop do sistema je za enkrat

Andreja Škofljanec Klasinc, višja arhivistka, Arhiv Slovenije; dr. Zvone Žigon, Urad za Slovence po svetu in zamejstvu; dr. Aleks Kalc, Inštitut za Slovensko izseljenstvo; dr. Miha Koderman, ZRC, Univerza Koper; dr. Breda Čebulj Sajko, ZRC SAZU, Ljubljana.

omogočen le strokovnim uporabnikom, v prihodnje pa se predvideva odprtje nekaterih vsebin za najširšo zainteresirano javnost. Omejitev dostopa do aplikacije je bila potrebna zaradi zahteve, postavljene s strani Arhiva RS, da se v program nalagajo le tista arhivska gradiva, ki so ustrezno evidentirana in opisana (v slovenskem in angleškem jeziku) in za katera so pridobljena tudi vsa potrebna soglasja za objavo. Te omejitve so bile potrebne, kot je povedala Andreja Klasinc Škofljanec iz Arhiva RS, saj bi morebitno samoiniciativno nalaganje skeniranih gradiv v program s strani nepoučenih uporabnikov lahko naredilo več škode kot koristi. V nadaljnji fazi razvoja programa se predvideva izobraževanje in usposabljanje posameznikov iz celotne slovensko-avstralske skupnosti v Avstraliji, ki bodo na ta način pridobili pooblastila za vnos arhivskih gradiv v računalniški program. Urad za

Slovence po svetu in zamejstvu pa naj bi organiziral poseben seminar za uporabo programa in širitev na ostale kontinente.

Digitalni arhiv Slovencev po svetu je v osnovi namenjen vnosu in hranjenju digitaliziranih zgodovinskih gradiv, periodičnih publikacij, dokumentov, fotografij in drugih materialov, ter je iz tega vidika ključnega pomena za trajno ohranitev dela slovenske izseljenske narodnostne in kulturne dediščine. Hkrati vzpostavitev digitalnega arhiva predstavlja tudi precejšen potencial za raziskovalce in raziskovalne institucije, katerim bi digitalizirane baze podatkov omogočile kvalitetnejše in znatno cenejše raziskovanje primarnih virov podatkov, ter jim na ta način ponudile vpogled v življenje izbrane izseljenske skupnosti.

**Dr. Miha Koderman, Univerza na Primorskem,
Znanstveno-raziskovalno središče**

Ob smrti brata **JANEZA AUSERJA (69 let)**, od katerega smo se poslovili v Križah pri Trziču 3. maja 2013, se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli izraze sožalja. Hvala domačima duhovnikoma ter p. dr. Mihaelu S. Vovku in p. Darku Žnidaršiču za lepo pogrebno bogoslužje.

**Florijan in Irena Auser
ter sestra Francka in Sebastijan z družinami.**

Slovenski klub Jadran, Melbourne

Kakor vsako leto, tako se je tudi letos v mesecu maju pri slovenskem klubu 'Jadran' praznovalo materinski dan. Ob dobri glasbi, odlični postrežbi in prijetni družbi, je nedeljski popoldan minil, kot bi trenil. Za leto 2013 sta bili za materi leta izbrani Marija Surina in Zlata Vitez. Vsi jima iskreno častitamo!

Marija Iskra

DAVID JACKA je sin naših sosedov v Kew, očeta psihiatra dr. Briana in matere Roberte, ki sta redno vsako nedeljo pri sveti maši v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda.

Njun sin David je imel pred 25. leti prometno nesrečo z motorjem in postal invalid, kvadriplegik. A to mu ni vzelo volje do življenja in do neizmerne želje, da bi letel. Po mnogih zapletih mu je leta 2006 uspelo dobiti inštruktorja in tudi konstruktorje letala, ki so zanj posebej priredili inštrumente in komande. David krmari letalo s pihanjem v posebno cev ali pa vleče zrak vase. 29. aprila 2013 je poletel sam s športnega letališča Tooradin v Melbournu na 16.000 kilometrov dolgo pot v posebej prirejenem letalu Jabiru J230, najprej na Tasmanijo in okoli nje ter nato ob vsej obali Avstralije. Najprej ob vzhodni obali, nato severni del prostranstev, nato nad zahodno obalo in potem ob južni obali nazaj v Melbourne. S tem podvigom hoče preprosto samo povedati, kaj lahko tudi ljudje z različnimi prizadetostmi naredijo v življenju in uresničijo svoje sanje. David je leta 1996 zastopal Avstralijo na paralimpijskih igrah v ragbiju, ki so ga igrali invalidi na invalidskih vozičkih. David je pred poletom dejal: »Nebo je moja omejitev, ne pa moj stol!«

S tem podvigom hoče preprosto samo povedati, kaj lahko tudi ljudje z različnimi prizadetostmi naredijo v življenju in uresničijo svoje sanje. David je leta 1996 zastopal Avstralijo na paralimpijskih igrah v ragbiju, ki so ga igrali invalidi na invalidskih vozičkih. David je pred poletom dejal: »Nebo je moja omejitev, ne pa moj stol!«
(Herald Sun, 29.04.2013, stran 6)

Obisk operne pevke Jerice Steklasa v Canberri

Na povabilo pianista Carla D. Raffertya nas je skupaj s svojo družino obiskala **uspešna mlada sopranistka JERICA STEKLASA**. Koncertno turnejo je začela v Sydneyu, prvi vikend v maju 2013 pa je kot princesa Pamina v Mozartovi operi Čarobna piščal izjemno navdušila še zbrano občinstvo v Albert Hall v Canberri. Po sprejemu na Veleposlaništvu Republike Slovenije smo njeno družino popeljali na ogled mestnih znamenitosti in jih zvečer sprejeli v Slovenskem društvu. Ob tej priložnosti bi se rad iskreno zahvalil Jožici Koštrica in njeni družini za vse gostoljubje in nastanitev v času njihovega bivanja v Canberri. Jerici želimo še obilo uspehov na njeni življenjski poti in upamo, da se kmalu spet vidimo v Avstraliji.

Pimož Vodenik, Canberra

NATALIE POSTRUŽIN

Master of Communications (Advertising) with Distinction

At age of 24, Natalie had already graduated from both, Master of Communications in Advertising with Distinction, Bachelor of Applied Science in Fashion Merchandising with Distinction and a Diploma in Business (Front line

Management) from the Royal Melbourne Institute of Technology. She has a strong foundation and understanding of the Australian, and International Fashion industry, specialising in communications streaming into Public Relations, Digital and Marketing Management. Natalie gained experience in working within the fields Publishing, Retail, Advertising, Digital and Marketing. Pursuing her own career within Fashion Magazine Publishing and Digital Communications locally in Melbourne, and overseas in New York. She has full USA working rights, and holds EU and Australian Citizenship, and is very proud of her Slovenian heritage. She has with pride and enthusiasm **participated in the Slovenian community events and completed Slovenian VCE in 2006. Čestitamo!**

Natalie z očetom Darkom in mamo Ljubico.

Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674; 08 8121 3869
Mobile: 0434 197 097
Email: tretjakj@gmail.com

Na četrto nedeljo po veliki noči je bil praznik za družino naše organizacije Rebecke in seveda se je naša skupnost veselila novega člana. Med sveto mašo je prejel zakrament svetega krsta **BENJAMIN RICKY BAXTER** – pridružil se je bratu Aleksu in sestri Annabelli. Starša sta Rebecka rojena Pistor, ki je naša organizatka že vrsto let, zaradi družinskih obveznosti igra le enkrat na mesec, in oče Samuel Baxter. Rebecka prihaja iz globoko verne in številne družine; Bog daj, da bi to doto posredovala svojim otrokom. Iskrene čestitke družini Baxter, malemu Benjaminu Božjega blagoslova, zdravja in moдрosti na življenjski poti!

12. maja smo praznovali dan, ki je posvečen našim materam. Pri sveti maši smo molili v zahvalo vsem živim in pokojnim materam. V našem slovenskem misijonu Svete DRUŽINE imajo matere veliko zaslug za njihovo nesebično pomoč za misijon in tudi za druge potrebe, ko so trkali na naša vrata in prosili ob raznih

preizkušnjah za denarno pomoč. Po sveti maši je Ana Marija Zupančič predstavila vlogo matere in njeno ljubezen za družino. Iz cerkve smo se preselili v dvoranco, kjer so bile matere in tudi drugi postreženi. Gospem v kuhinji: Silvi, Ane Mariji, Ani, Ivi in Rosemary iskreni Bog plačaj za nesebično pomoč. Težko si je zamišljati praznovanje brez teh skrbnih žena.

19. maja smo se udeležili MARIJANSKE PROCESIJE v Parku miru. Bil je lep sončni popoldan in je bila priložnost, da se udeležijo in počastijo Marijo in se ji priporočajo. Pri marijanski procesiji, ki jo je začel pred 60. leti adelaidski nadškof Biović, po rodu iz Dalmacije, je bil namen, da bi se vsi, ki so našli zavetje v Avstraliji, našli duhovno moč in upanje v Mariji, Božji in naši Materi. V osemdesetih, ko sem prišel v Adelaido, je bila udeležba velika, danes je Evropejcev zelo malo, pač pa je vedno več Azijcev. Poljakov, ki jih je veliko v Južni Avstraliji, se je

procesije udeležilo malo več kot nas Slovencev. Svet se spreminja in nastajajo stiske pri ljudeh, vsaka stiska ima svojo senčno in sončno stran, ljudje iščejo smisel življenja in tudi preizkušnje nas lahko zbližajo z Bogom. Želimo pa, da bi predvsem mladi iskali in našli Boga.

p. Janez

Mothers Day at Slovenian Club St Albans

What a very pleasant afternoon was had by all at the Slovenian Club St Albans in the celebration of Mothers Day on Sunday 5th May 2013. Our Mother members and their family and friends all enjoyed the lunch which was the famous PIG ON SPIT prepared by Slavko Blatnik.

All danced and sang to the music of NAŠ TRIO (Mario Jakin, Slavko Blatnik, Graeme Lobley) who once again had all cheering and clapping along to the songs. The Mothers all were pleasantly surprised when arriving that they were welcomed with a lovely carnation as a memento of the day by the President Mario Jakin. There was plenty of food and drink for all on the afternoon. The raffle was eagerly anticipated because the prizes were outstanding with the Big Salami and the Big Bottle of Beer were 2 of the major prizes. The Lucky Mothers Day prize was a Lovely Orchid and was won by Gabriela Hartner. The picture shows all the lovely Mothers around the special Mothers Day cake which was shared and enjoyed by all as a special surprise for the day. A function like this could not be done without the help of the many of our volunteers. A very special thank you must go to them all.

The Committee hope that all the Mothers and the guests enjoyed the afternoon at our club and that all are welcome to our next dance which is KOLINE on Saturday 13th July 2013.

Mario Jakin, President

Slovenci iz Melbourn in Sydneya na potovanju po Japonski

(od 8. do 20. aprila 2013)

V ponedeljek zvečer, 8. aprila 2013, smo se zbrali na letališču Tullamarine za polet proti Japonski preko Guangzhou-a na Kitajskem. Prešteli smo glave, smo vsi, 29 nas je. Vsi smo veselo razpoloženi, stiskamo si roke v pozdrav, nekateri se nismo videli od zadnjega potovanja, veseli smo ponovnega srečanja. Drugi so enostavno veseli v pričakovanju naslednjih trinajstih dni, ki jih bodo preživeli v prijetni družbi in v pričakovanju novih doživetij, ki jih nudi potovanje v tujo deželo in spoznavanje tuje kulture. Oddajamo prtljago in se pogajamo za sedeže na letalu. Vsak želi sedeti s svojim partnerjem ali prijateljem sopotnikom. Težko je razumeti kako 'check-in' osebje dodeljuje sedeže skupinam, večina dobi sedeže skupaj, drugim pa dodelijo prostore po več vrst narazen. Največkrat se da sedeže zamenjati, včasih pač kdo trpi sam zraven kakšnega prijaznega tujca. Po skoraj štirinajstih urah v zraku smo končno pristali na letališču Narita v Tokyju. Nobenih komplikacij pri pregledu dokumentov in prtljage. Prvi vtis je zelo pozitiven, policisti in cariniki so nenavadno prijazni in celo nasmejani, kar je skoraj neverjetno, če jih primerjamo s podobnimi uradniki na letališčih po drugih deželah, je to kar osvežujoče in vpliva zelo pozitivno na navadno nekoliko zmedenega potnika. Kasneje smo med potovanjem ugotovili, da policista na Japonskem skoraj ni mogoče najti.

Pri izhodu iz letališča nas že čaka japonski

spremljevalec Alan, nasmejan človek, sklene dlani, dvigne jih do obraza, se na lahno prikloni in reče prijazno, "Douitashimashite – welcome to Japan", kot to znajo le Japonci. Predstavi nam šoferja in pravi: To je Mr. Yamanaka Yoshifumi, on bo naš voznik po vsej turi. Yoshifumi se samo nasmeje, ker ne zna po angleško razen "Thank you". Odpeljemo se proti hotelu. Po namestitvi v prvovrstnem hotelu za naslednje tri noči, se podamo kar peš na večerjo v bližnjo restavracijo. Tema pogovora med sprehodom teče o prvem vtisu o hotelu in kaj narediti s kimono v sobi. Naš spremljevalec Alan nam je že prej povedal, da je voda v hotelu pitna

iz pipe in da je kimono, katerega bomo našli v sobi, za našo uporabo v hotelu. Opozoril nas je, da je kimono treba pravilno zapeti z leve proti desni, kajti v nasprotnem primeru lahko prinese nesrečo. Med potjo že občudujemo čistočo na cestah in mestnih ulicah japonskega največjega mesta, dvanajst milijonov duš dela in živi v Tokiyu. Na obeh straneh ulice nas obdajajo mogočni nebotičniki. Kajenje na ulici je prepovedano, razen na posebnem zato določenem prostoru. Presenečenje, presenečenje, ko nam v restavraciji pokažejo, kako si moramo sami peči na tanko narezano meso in vse drugo na malih žarih, vgrajenih po mizah. Vodič nam pravi, da si sedaj vse skuhamo skupaj, na koncu pa primešajmo surovo jajce, ki je bilo v skodelici. Ideja nam ni preveč ugajala, smo pa jajčko kar pomešali z ostalim in vse skupaj skuhami. Suši - na tanko narezane kose rib - je bilo treba pojesti kar surove, kot je to običaj na Japonskem. Mi smo si jih pa kar spekli in pečene namakali v neznane omakice v malih posodicah. Ena od ponujenih omak, wassaby, je zeleno obarvan hren, nam poznani okus, ki ga je bilo treba pomešati s sojino omako in v njo pomakati surovo ribo. Sodeč po tem, da ni nikdar dosti ostalo na krožnikih, se mi zdi, da je bila na splošno hrana večini od nas kar všeč. Prvi vtis o Japonski je bil OK.

Naslednji dan po obilnem samopostrežnem zajtrku smo se z nabasanimi trebuščki podali na ogled mesta Tokiya; ogled smo nadaljevali kar dva dni. Med drugimi zanimivostmi smo obiskali znameniti Edo Muzej, kjer smo se seznanili z zgodovino mesta. Mejniki kot so Tokyo Tree Tower, Asakusa Temple iz 7. stoletja, Imperial Palace Plaza, Ginza in Tokyo Government Observation Deck so prava poslastica za znanja željnega in radovednega turista. Med ogledi tolikih zanimivosti smo še zapluli po reki Sumida za panoramski ogled mesta iz druge strani. Tokyo se ponaša, kot nam je

ponosno povedal naš vodič, z najvišjo stolpnico na svetu. Severna Japonska je poznana po nenehnih potresih, Owakutani Hot Springs so priča, da je to res, tam bruhajo vročo vodo visoko v zrak mogočni gejzirji. Bili smo priče, ko so v tej vroči vodi skuhami sveža kokošja jajca, ki so med kuhanjem spremenila barvo lupine, iz bele v črno. Vodič Alan se je pošalil, da naj bi to bila nekakšna coprnija, mi pa vemo, da je le kemična reakcija. Vožnja do in plovba po jezeru Ashi nam je odkrila lepote najvišje gore v deželi vzhajajočega sonca: Mt. Fuji, visok 3,860 metrov, na katerega smo se kasneje tudi zapeljali do pete postaje 2,300 metrov nadmorske višine. Gora pomeni Japoncem isto kot Triglav Slovencu, tudi oni pravijo, da nisi pravi Japonec, če se nisi vsaj enkrat v življenju povzpел na vrh tega velikana. Naslednja dva dni smo potovali skozi zgodovinsko pomembne kraje kot so Takayama, mimo jezera Suwako, največjega jezera v pokrajini Nagano. Ta kraj je zelo važnega pomena v japonski zgodovini, zgradba lokalne oblasti ima korenine v kraju Tokugawa že od leta 1692. Jedro mesta stoji še danes večina nespremenjen, sega pa nazaj vse do Edo obdobja. Res bogata zgodovina. Sedaj se je naš spremljevalec Alan že naučil prvi dve slovenski besedi: "Gremo hitro!". Vožnja skozi alpe od vzhoda na zahod je bila posebno doživetje. Potovali smo skozi nešteto tunelov in občudovali s snegom pokrite gore na naši levi in desni. Brez dvoma je to del potovanja, ki ga ne bomo zlahka pozabili. Prva dva dni našega obiska v Tokyu smo se že bali, da smo zamudili in ne bomo videli cvetočih češenj, ker so te že pred dobrim tednom v Tokyu odcvetele zaradi pretoplega vremena.

Japonci so v večini šintuisti, ki častijo svoje prednike, kristjanov je manj kot en odstotek od 127 milijonov prebivalcev. Kyoto je bilo staro glavno mesto dežele, zato se ponaša z najlepšimi

Šintu svetišči kot so Heian Jingu Shrine in Kiomizu Temple, v katerem domuje kip Boginje milosti. Zraven svetišča je prostor, kjer se domačini priporočajo za srečno izbiro življenjskega druga ali družice. Bili smo priče, ko je mlad fant zaprosil svoje dekle za roko. Po prvem šoku in toku solz je deklica pokimala in rekla "JA" in že se ji je zalesketal lep diamant na prstku leve roke. Vsi prisotni smo ji čestitali in zaželeli sreče. Kimono show v zlatem paviljonu je razveselil naše gospe; marsikatera se bo ličila z novo kimono. Ta večer smo končali v Osaki. In že smo na poti iz Osake proti Hiroshimi, s prvim postankom v kraju Kobe. Kobe je važno industrijsko mesto in med drugim poznano po Nankin Machi, enem od največjih kitajskih četrti od vseh mest v deželi. Degustacija japonske pijače saki in obisk tovarne, kjer varijo poznano japonsko pijačo, je bil višek jutranjega postanka v Kobe. Na avtobus smo se vračali z kar nekaj steklenicami žlahtne pijače. Zakaj pa ne, saj je bila le po \$11.00 za steklenico. Popoldne nas je avtobus odložil na železniški postaji Shin Kobe, kjer smo se vkrcali na hitri vlak za Hiroshimo. JR Bullet Train je hitri vlak, ki izgleda od spredaj kot nekakšna pošast z velikimi črnimi očmi, vozi s hitrostjo preko 300 km na uro, tako smo prepotovali tristo in nekaj kilometrov v eni uri in sedmih minutah. Potnik sploh nima občutka, kako hitro ta peklenski stroj hiti na svoj cilj. Zanimivo za nas je bilo to, ko je sprevodnik vstopil v kupe, se je v pozdrav lepo priklonil, enako tudi, ko je kupe zapustil.

Smo v Hiroshimi, mestu, na katerega je padla prva atomska bomba. Ob obisku Hiroshime se obiskovalcu najbolj vtisne v spomin ruševina ali bolje povedano ostanek zgradbe, ki je bila zgrajena leta 1915 za promocijo industrije v Hiroshimi. Vse druge zgradbe so izginile v eksploziji prve atomske bombe 6. avgusta 1945, le ta zgradba je ostala. Ne bom našteval vseh krajev, katere smo obiskali v okolici Hiroshime, ker jih je preveč za imenovati vsakega posebej, povem naj le to, da je vsa okolica ena sama naravna lepota. Park miru (Peace Park) v kraju Hakone nas je prvič na potovanju po Japonski spomnil na grozote, ki ji povzroči eksplozija atomske bombe. Najbolj pomemben je vsekakor bil

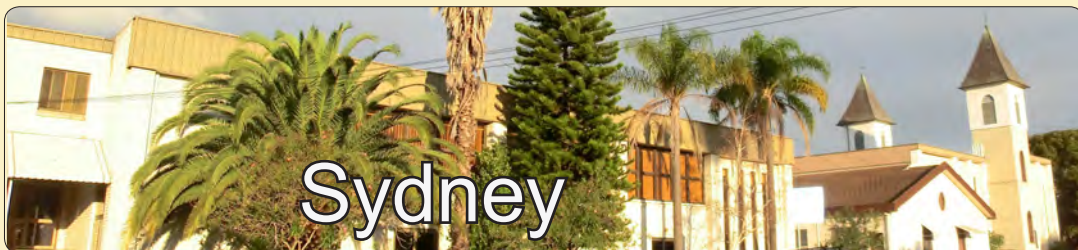
naš obisk v muzeju, kjer smo se seznanili z grozotami in razdejanjem, katerega je povzročila umazana bomba, kot jo imenujejo Japonci. Atomska bomba je končno prisilila japonski imperij, da so prenehali z vojskovanjem in končali drugo svetovno vojno tudi v Pacifiku, po tem, ko se je vojna v Evropi končala že 9. maja istega leta. Danes Japonci učijo svoje otroke, da je največja dolžnost vsakega človeka ta, da se mora boriti za mir na svetu. Vsak japonski otrok mora obiskati 'Peace Memorial Park' - Spominski park miru in muzej v Hiroshimi, da se tam seznani z zgodovino.

Enajsti dan našega potovanja nas JR Bullet Train odpelje iz Hiroshime v Osako. Na poti zopet občudujemo, kako gosto je Japonska naseljena, saj so ob vsej poti naselja povezana eno z drugim. Opazovalec dobi občutek, kot da je vse skupaj eno samo veliko mesto. Sedaj smo se že prepričali, da je vsa Japonska izredno lepo urejena dežela, čista in prijazna za obiskovalca. Čisti zrak in čista pitna voda sta ponos te dežele. Japonci radi povedo, da živijo v mirni deželi. Še ogled ali dva, malo 'šopinga' in naše potovanje po deželi cvetočih češenj je pri kraju. Sreča nam je bila naklonjeno na naši poti iz Tokya proti jugu, saj so naše gospe končno le prišle na račun in se naužile lepega cvetja, cvetočih češenj, ki jih po vsej poti ni manjkalo.

Domov smo se vrnili polni novih doživetij in bogatejši v znanju, sklenila so se nova prijateljstva in poznanstva. Končni uspeh vsakega skupinskega potovanja je v prvi vrsti odvisen od sopotnikov. Kot organizator potovanja želim povedati, da si boljše družbe ne bi mogel želei. Vsi smo se med seboj spoštovali in pomagali eden drugemu. Naš 'doktor Frank' skupaj s svojimi pomočnicami je pa kot običajno zopet skrbel za duševno in telesno zdravje vseh nas; žganje res ozdravi vse bolezni. Hvala Frank in Rezka za vajino skrb. Hvala tudi moji ženi Mary za 'bonbončke', zabavo in kulturno hrano, s katero smo preganjali dolgočasje med vožnjo in si istočasno bistrili um s poučnimi vprašanji in odgovori o deželi, po kateri smo se potepali. Lep pozdrav!

Stanko Prosenak, organizator potovanja

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

OBRAZI VERE IN MI

V letu vere, ki ga obhajamo še do novembra, je mesec majnik pravi zaklad Božje dobrote, »globočina bogastva in milosti Božje« - v Jezusu Odrešeniku, ki se kot velikonočno Jagnje »ne neha za nas darovati in nas pri Očetu vedno zagovarja in brani« (3. velikonočni hvalospev); v Božjem Duhu, ki ga oba z Očetom obilno podarjata svoji Cerkvi; v sv. Jožefu Delavcu, ki posvečuje molitev in delo naših rok; v Mariji Pomagaj, Kraljici Slovencev. Hkrati pa v letošnjih šmarnicah Obrazi vere spoznavamo vzornike, ki so kakor svetla luč na nebu nam danes. Jezus nas kakor svoje učence pošilja – ne samo z znanimi besedami »Pojdite in učite...«, tudi ne samo, da ga v vsakdanjem življenju priznamo pred ljudmi. Naša naloga je še večja: da klešemo svoj obraz, svojo podobo, sejemo v trpljenju, da žanjemo v veselju. Odkrivajmo svoj vzor in bodimo vzor drug drugemu, tudi tako, da poprimemo bremena drug drugega.

PRED NAMI JE: **MERRYLANDS – SV. RAFAEL**

ŠMARNICE so pri nas vsak dan od četrтка do nedelje pri sv. mašah. V mesecu juniju vas enako vabimo k VRTNICAM, pobožnosti v čast Srcu Jezusovemu in Srcu Marijinemu.

VRTNICE IN POBOŽNOST PRVIH SOBOT: V juniju in naslednjih mesecih poživimo posebej pobožnost prvih sobot in češčenje Matere Božje. Tako se bomo temeljito pripravili na obnovev izročitve – posvetitve Materi Božji na praznik Marijinega vnebovzetja, 15.8., in nadaljevali še po prazniku.

Pobožnost prvih sobot je priporočal že papež sv. Pij X., ki je spodbujal, da prejemamo sveto obhajilo v zadoščenje Jezusovemu Srcu in Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Marija v prikazovanju pastirčkom v Fatimi leta 1917 še posebej naroča češčenje svojega Srca in zadoščevanje ter posvečevanje prvih sobot v mesecu. Ta pobožnost

se je zelo razširila tudi pri nas. Ob 25-letnici prikazovanj (1942) je ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman posebej naročil, da po vseh župnijah v škofiji obhajajo pobožnost petih prvih sobot od novega leta 1943 do 30. maja 1943, ko se je vsa ljubljanska škofija posvetila Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Mučenec bl. Alojzij Grozde je prav tako spodbujal k temu češčenju. Ko so ga našli umorjenega na Mirni, je imel pri sebi fatimske zgibanke.

Priložnostna razmišljanja, ki jih je pripravil upokojeni stiški opat dr. p. Anton Nadrah, bodo pri sv. mašah ob četrtnih in sobotah v juniju in juliju. Poleg zakramenta sprave in sv. obhajila zmolimo en del rožnega venca in preiščujemo o skrivnostih rožnega venca.

KONFERENCA "FAITH IN OUR FUTURE"

V soboto, 1.6.2013, dopoldne Vas vabimo na konferenco – delovno srečanje ob pismu našega škofa msgr. dr. Anthonyja Fisherja "Faith in Our Future", ki ste ga dobili v velikonočnem Rafaelu v angleščini in v slovenskem prevodu. Na srečanje posebej vabimo člane pastoralnega sveta, molitvene in delovnih skupin, predstavnike drugih skupin, mladih in vabljeni, seveda, še drugi rojaki, da skupaj pregledamo, iščemo, predlagamo, načrtamo naše poslanstvo danes in naprej – tako v naši škofiji Paramatta, kamor spada naša cerkev sv. Rafaela v Merrylandsu, kot tudi v naših skupnostih, kaj in kako bi še izboljšali v našem služenju in poslanstvu tukaj. **NEDELJA, 2. junija: SV. REŠNJE TELO IN KRI:** Po redni nedeljski sv. maši ob 9.30 bomo počastili našega Gospoda s procesijo in prejeli Njegov blagoslov najprej pri oltarju na dvorišču in potem v cerkvi. Priporočimo mu naše občestvo, drug drugega, vse, ki so bolni, v stiskah, potrebni pomoči, naše delo, molitev, trpljenje, veselje, naše kraje, polja, vinograde, vrtove, gozdove in domove, naši domovini Slovenijo in Avstralijo. – Vabljeni v čim večjem številu, še posebno otroci, da boste s cvetnimi listi posipali Jezusu pot.

SV. MAŠA ZA DOMOVINO bo na Slovenskem društvu Sydney v Wetherill Parku v nedeljo, 23.6., ob 12.00 na zelenici pred kapelico Marije Pomagaj. Po sv. maši bo kosilo v dvorani Društva in proslava dneva državnosti. Lepo vabljeni!

PODOBA MARIJE POMAGAJ: Pred sedmimi leti je bila ob 15. obletnici samostojne Republike Slovenije blagoslovljena kapelica Marije Pomagaj na Slovenskem društvu. Slika Marije Pomagaj, ki jo je podaril naš slovenski misijon, je tiskana in je že precej obledela, zato bomo morali misliti na novo njeno podobo. Najboljši bi bil mozaik, ki je v naših vremenskih razmerah bolj obstojen. Dobrodošli so seveda še drugi predlogi. Že sedaj pa vabimo dobrotnike, da zberemo darove in naročimo novo podobo Marije Pomagaj, ki jo bomo blagoslovili naslednje leto. Prihodnje leto, 2014, bo minilo 200 let, odkar je kranjski slikar Leopold Layer naslikal podobo Marije Pomagaj za kapelico na Brezjah, kjer je danes slovensko Marijino narodno svetišče in tako se bomo tudi tukaj pridružili temu velikemu jubileju na Brezjah in v Cerkvi na Slovenskem. Marija Pomagaj je z nami na vseh straneh sveta in njeno podobo nosimo v srcu, ko smo veseli ali v stiskah. Zato toplo priporočimo Mariji drug drugega in priporočimo ta naš načrt še komu.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne: 26.5., 9. in 23.6., 14. in 28.7. in 11.8. EVHARISTIČNA POBOŽNOST – kratka molitvena ura v čast Jezusu v Najsvetejšem Zakramentu (ker ne moremo imeti procesije) bo v nedeljo, 9.6., po redni sv. maši.

V nedeljo, 25.8., bo SV. MAŠA NARODOV v cerkvi Karmelske Matere Božje v Varrovillu pri Campbelltownu ob 1.30 popoldne. Vabljeni, da se udeležite te sv. maše v čim večjem številu, da bomo tudi Slovenci častno in vidno predstavljali svoj narod in krajevno Cerkev. Dobrodošle narodne noše.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 16.6., 21.7., 18.8., 15.9., 20.10., 17.11., 15.12. in 25.12.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 30.6., 29.9. in 29.12. Po sv. maši je srečanje v župnijski dvorani. Pridružite se nam!

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Sv. maši na Zlati Obali – Gold Coast in na Planinki pri Brisbanu bosta spet v mesecu juliju: na Zlati obali na Klubu Lipa, Ashmore, v soboto, 6.7., ob 4.00 popoldne. Na Planinki pri Brisbanu pa v nedeljo, 7.7.2013, ob 10.30 dopoldne.

Rojaki v Kraljičini deželi imate lepi banderi Marije Pomagaj in sv. Cirila in Metoda, ki ju je priskrbel še duhovnik dr. Ivan Mikula. Prva nedelja v juliju je posvečena svetima bratoma slovanskima apostoloma in tudi nam, Slovencem po svetu. Kolikor nas še bo rojakov v Kraljičini deželi in dokler dolgo bomo še (lahko) prihajali k Božjim službam, bi bilo lepo in prav, da mislimo na lastni "s'menj" in določimo termin – najboljša bi bila prav prva nedelja v juliju. Kaj pravite na to? Na Zlati obali pa bi bila lahko nedelja v septembru, dan po našem romanju v Marian Valley. Če kdo predlaga kako drugače, je povabljen. Romanje v Marian Valley in obletnica kapelice Marije Pomagaj bo v soboto, 14. septembra. Sv. maša bo ob 11.00. (Op. V nedeljo prej, 7.9., imajo veliko romanje ob glavnem žegnaniu in nas ne morejo sprejeti.)

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

V letošnjem letu se bomo predvidoma srečali pri sv. maši v Osborne Parku samo eno nedeljo in potem v Slovenskem klubu. Veleposlanik Republike Slovenije v Avstraliji in na Novi Zelandiji dr. Milan Balažic, ki je že obiskal večino naših skupnosti, bi rad obiskal tudi skupnost rojakov v Zahodni Avstraliji in se srečal z nami v Slovenskem klubu. Kdaj bo to srečanje, se bomo dogovorili in se obvestili med seboj.

SV. KRST

TYLER JOSEPH CARRIGAN, sin Brettia Andrewa in Natalie, r. Andrejaš, je bil krščen pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 23.3.2013. V Mislih 3-4/2013 je napačno napisan priimek CARRIGAH. Pravilno je: CARRIGAN.

JOSHUA RHEESE HIGNETT, Stratford, Nova Zelandija. Rojen 17.8.2012. Oče Benjamin, mati Victoria, r. Cucek. Botra sta bila Robert Cucek in Stephanie Richardson. Merrylands – Sv. Rafael, 27.4.2013.

PRVO SV. OBHAJILO

DENIS KAVAŠ WILDING, sin Patricka in Jenny, r. Kavaš, je prejel prvo sv. obhajilo v nedeljo, 5.5.2013, v župnijski cerkvi sv. Gregorja Velikega v Queanbeyanu, NSW. Prvoobhajanca Denisa, ki je tudi ministrant pri naših slovenskih sv. mašah v Canberri

v cerkvi sv. Petra in Pavla, smo pozdravili pri naši redni sv. maši v tej cerkvi na binkoštno nedeljo, 19.5. zvečer.

NAŠI POKOJNI

SINARTA GJIKOSKI – popravek: Sinarta Gjikoski, 34, ki je umrla 12.2.2013 v Cronulli, NSW, je omenjena v prejšnjih Mislih (str. 18). Rojena je bila 7.12.1978 v Royal Paddington Hospital for Women očetu Vasilu in mami Nadi, r. Kotnik, ki je že pokojna. Sinarta zapušča sina Antonia, hčerko Faith, očeta Vasilija, brata Jovana in Christiana in teto Marijo Ogilvie (ne Ogilovič!) z družino.

ALBINA MAVRIČ roj. KRAJNIK, 81, ki je umrla 12.2.2013 v Waratah Hospice v Newcastlu, zapušča hčer Majdo z možem Lutzem Zellmerjem, hčer Helen, hčer Sandro z možem Jeremyjem Oliverjem, hčer Adriano z možem Andrewem Donnola, vnuke Mariko, Talio, Louisa, Sophio, Annabello in Rosie, v Avstraliji brata Maksa in družino, v Sloveniji pa polbrata Stanka in Tončeta ter polsestri Marto in Ivanko z družinami. (Dopolnjeno poročilo).

STANISLAV JAKLIČ, ki je umrl 15.2.2013 v Albion Parku, NSW, je bil rojen 28.9.1928 v vasi Podstrmec v župniji Dole pri Litiji. O njem smo prav tako brali v prejšnjih Mislih, zato samo dopolnimo poročilo. Slavko poleg žene Marije zapušča hčerko Anico, sina Staneta z ženo Donno, vnuke Mitchella, Coreya, Briano in Madison, v Sloveniji pa sestri Miliko in Lojzko in sorodnike. Bratje Franc, Tone in Jože ter sestra Mici so že pokojni. Pogrebno sv. mašo za pokojnega Slavka je 22.2.2013 v župnijski cerkvi sv. Pavla in pogreb na tamkajšnjem pokopališču vodil domači župnik Fr. David Catterall, zbralo se je lepo število naših rojakov. Pri molitvenem bedanju pred pogrebom se je domačim in prijateljem pridružil celo škof msgr. Peter Ingham iz Wollongonga. (Dopolnjeno poročilo.)

MARIJA KOS je umrla 10.4.2013 v Big Sister Aged Care, Miranda, NSW. Dočakala je 93 let. Sv. mašo zanj smo obhajali v sredo, 24.4.2013 v kapeli sv. Mihaela v Rookwoodu. Pokopana je na starem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu.

MIROSLAV TAVČAR je umrl v Greenwich Hospital 21.4.2013. Luč sveta je zagledal v Dutovljah na Krasu 23.1.1943. Izučil se je za mizarja in dvajsetleten prišel v Avstralijo. Poročen je bil z Aleksandro Mljač. Poleg žene Aleksandre zapušča hčerki Suzano in Mirjam, vnuke Thomasa, Brendana, Rhysa in Moniquw, v Sloveniji pa brata Pavla in Albina ter njuni družini. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 26.4.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in pokojnega pospremili na slovenski del pokopališča v Rookwoodu.

ŠKOF msgr. WILLIAM EDWARD MURRAY, upokojeni škof škofije Wollongong, je umrl v nedeljo, 21.4.2013 popoldne v Little Sisters of the Poor Nursing Home v Randwicku. Rojen je bil 16.2.1920 v Leichardtu, v duhovnika je bil posvečen 21.7.1945. Za škofa v Wollongongu ga je imenoval papež Pavel VI. 5.6.1975, posvečen je bil 21.7.1975, ravno na 30. obletnico duhovniškega posvečenja. Škof William Murray je 27.6.1983 blagoslovil našo cerkev vseh svetih v Figtreeju – Wollongongu, ki smo jo Slovenci kupili od anglikancev, ko so ti zgradili novo cerkev. Škofijo Wollongong je vodil do upokojitve leta 1996. Zadnja leta je preživel v domu počitka v Randwicku. Pogrebna sv. maša je bila v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu v sredo, 1.5.2013 in nato pogreb.

DARKO STANIČ je umrl na praznik Marije Pomagaj, 24.05.2013, ob 3. uri popoldne doma v Greystanesu. Rojen je bil 03.04.1921 v Ukanju v župniji Marijino Celje nad Kanalom ob Soči. Poročen je bil z domačinko Milko Velišček, ki je doma iz sosednjega Zapotoka in je že dolga leta naša zvesta organistinja, nekaj let je tudi kot katehistinja pripravljala otroke na prvo sv. obhajilo in sv. birmo. V Avstralijo sta prišla leta 1953. Družina je dolga leta živela v Granvillu, zadnji dve leti pa v Greystanesu. Darko je delal na železnici kot premikač – kretničar in tudi sorojakom je rad pomagal, marsikaj postoril. Poleg žene Milke zapušča sinova Daniela in Stevena, vnuke Adama, Natašo in Felicio, v Sloveniji pa nečakinjo Marico Berdon in njeno družino. Hči Marijana je umrla pred 30 leti. V bolezni je večkrat prejel zakramente, patra sva ga redno obhajala ob prvih petkih. Pogrebno sv. mašo, pri kateri je ganljivo zapel naš cerkveni pevski zbor, smo obhajali 30.05.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. V slovo so mu spregovorili sin Daniel in vnuki. Nato smo ga pospremili na Božjo njivo – na staro slovensko pokopališče v Rookwoodu, kjer počivata skupaj s hčerko Marijano.

Milka in Darko Stanič

ERNEST STRŽINA je umrl 27.05.2013 v domu počitka Lilian Wells v Parramatti. Rodil se je 31.01.1924 v Jaznah nad Cerknim v župniji Otalež. Ernest je eden od prvih naših rojakov, ki so prišli v Avstralijo – na njena tla je stopil 13.12.1949. Po poklicu je bil železolivar. Poročen je bil s Karlo – Drago, rojeno Hrast. Poleg nje zapušča hčer Anno z možem Desmondom, sina Viktorja z ženo Kerry, vnuke Daniela, Jonasona, Haydena in v Sloveniji brata Milana in njegovo družino. V bolezni je prejel zakramente. Pogrebno sv. mašo in molitve je vodil 30.05.2013 v kapeli Mother of Mercy na katoliškem pokopališču Rookwood Fr. Graham McIntyre, župnik iz Moorebanka. Nato je bil pokojnik upepeljen.

ERVINO VINKO KRMAC je umrl nenadoma 23.05.2013 v Liverpoolu. Doma je bil iz Marezig pri Kopru, kjer se je rodil 30.10.1929. Poročil se je z domačinko Julijano Domio, s katero sta leta 1954 skupaj emigrirala iz Slovenije in naslednje leto prišla v Avstralijo. Družino in dom sta si ustvarila v Liverpoolu. Ervino je delal v tovarni. Poleg žene Julijane zapušča sina Edija, sina Vlada z ženo Katlyn in vnuka Taylo in Eliana. K pogrebnim molitvam smo se zbrali v Leppingtonu 31.05.2013, nato je bil pokojnik upepeljen.

MED NAMI JE BILO...

Velikonočni prazniki so lepo uspeli, vreme nam je bilo naklonjeno vse dni, tudi obisk je bil lep, večji kot lani. Le čas je bil bolj kratek, saj sem na velikonočni ponedeljek po prihodu iz Canberre, kjer mašujem na veliko noč zvečer, po kosilu in pirhovanju že šel naprej v Slovenijo kot **predstavnik bratov frančiškanov iz Avstralije na provincialni kapitelj naše province, ki smo ga imeli v Nazarjah**. Pot z letali je bila mirna in ravno pravšnja, da se naspíš čez noč in ujameš evropsko uro. Iz vročine sem prišel v zimo – s 30 stopinj na 1 stopinjo Celzija, vendar mraza ni bilo, tudi v Nazarjah ne, le prvo noč nas je spet pobelil sneg. Marsikdo me vpraša doma,

če kaj pogrešam sneg tam doli. Prav nič. Pač pa smo imeli zelo vlažen mraz doma v Trziču, kjer sem največ bival in me je pošteno zeblo v farni cerkvi kljub ogrevanju. Kadar sem bil doma, sem maševal v farni cerkvi, ob nedeljah tudi prevzel eno nedeljsko sv. mašo. Eno nedeljo sem šel v toplejše kraje – v Strunjanu sem nadomeščal p. Nika. Prvo nedeljo v maju pa sem bil pri Svetem Duhu pri Škofji Loki, kjer je pred kratkim nastopil novi župnik sošolec Franci Alič, in župnijo Moravče, kjer je župnik Kancijan Čižman srečal častitljivega očaka Abrahama. Lani so bili kolegi župniki pri nas v Avstraliji in me je Kancijan povabil, naj ga obiščem. Skupaj smo somaševali, pridružil se nama je domačin, bivši bolniški župnik g. Miro Šlibar, ki je sedaj na Dobrovi pri Ljubljani. Pri sv. maši, ki sem jo vodil, sem predstavil naše življenje in poslanstvo med rojaki. Ob župnikovem jubileju so moravški farani pripravili farni dan, bilo je veliko dobrot, raznega peciva, dobre kapljice, za kosilo pa krasen divjačinski golaž. Župniku je celo zaigrala moravska godba, domače pesmi in dobre družbe je bilo več kot dovolj.

Na provincialnem kapitlju v Nazarjah se nas je zbralo 30 sobratov, izvolili smo nove svetovalce – definitorje, ki so več kot pomladili naše vodstvo.

Pogovarjali smo se predvsem o molitvi in delu za duhovne poklice ter o skrbi za naše bolnike. Stvari je še veliko, pa jih bomo morali malo razporediti, nekaj pa še narediti. Tudi v Avstraliji. Želje so velike, žetev tukaj prav tako, nemalo ljudi naju sprašuje, če bomo dobili kako pomoč, vendar nas primanjkuje tudi doma. Nekatere stvari in naloge si moramo zato razdeliti, povabiti še koga k sodelovanju, da tudi patra lahko bolj opravljava duhovniško delo. Hkrati pa moramo poživiti molitev in skrb za duhovne poklice. Bog bo dal rast, če bomo sadili in zalivali, če bomo tudi našim mladim približali vrednoto in vrednost duhovnih poklicev in dali pravo informacijo. Naša duhovnika rojaka g. Edi Sedečič in g. Štefan Krampač se bližata zlatemu oz. srebrnemu jubileju. Sestra Zalika Svenšek deluje v Veržaju, s. Marie Julie Brcar bo kmalu končala formacijo. Prosimo Gospoda žetve, da bi tudi frančiškani dobili novomašnika iz Avstralije. Spodbuda naj velja, molitev še bolj, pa prava informacija, saj smo kot živo občestvo mi tisti, ki omogočamo našim mladim, da bodo dejavni v naših skupnostih in da bodo radi med nami.

Drugi teden svojih počitnic me je g. Lojze Rajk, ki vodi slovensko katoliško misijo v Essnu in ima prav tako sorodnike v Avstraliji, povabil na konferenco evropskih izseljenskih duhovnikov na Barbano ob italijanski jadranski obali. Marijina Božja pot praznuje letos 150-letnico kronanja Matere Božje. Na srečanju, ki ga je vodil delegat msgr. Janez Pucelj iz Muenchna, se nas je zbralo 20 izseljenskih duhovnikov in pastoralnih pomočnikov (med njimi so laiki in stalni diakon), ki delujemo na raznih slovenskih katoliških misijah. Ker sem bil prvič na tem srečanju, sem predstavil naše delo, hkrati smo

P. Darko in sošolci duhovniki pri znamenju ob stari cesti na Ljubelj, ki je po skoraj 50 letih spet očiščena. Ujeli smo še nekaj snega. Dva naša kolega bosta sedaj srečala Abrahama.

si izmenjali vtise, utrip življenja rojakov, ki je tako raznolik tam gori in tukaj doli. Zlasti sem začutil, kako pomemben je vsak naš slovenski misijon v Avstraliji – naš slovenski dom in naše cerkve kot skupni domovi v Bogu. Prisluhnilo smo predavanju dr. Ivana Štuheca o razmerah v naši Sloveniji, ki niso lahke, in predavanju murskosoboškega škofa dr. Petra Štumpfa o utripu Cerkve. Glavni problem je naša edinost, te danes primanjkuje med nami. Škof Peter je naročil pozdrave posebej za avstralske rojake, ki jih je obiskal ob Svetovnem dnevu mladih 2008 v Sydneyu. – Z ladjo smo se tudi odpravili na izlet v Oglej in Gradež.

V maju sem obiskal p. Filipa in br. Marijana pri Novi Štifti, ki sta oba praznovala god. Dnevi so se iztekali, vreme se je spet spreminjalo, ledeni možje so bili letos posebej pridni. Kljub temu sva s svakom Tomažem znova obiskala Primorsko – učni center Slovenske vojske v Vipavi, kjer so pripravili dan odprtih vrat, popoldne sva obiskala Sveto Goro, kjer naju je sprejel p. Miha, in šla po dolini Soče v Čezsočo in v vas Sočo k sestrični Tinki. Z možem Marijanom vodita gostilno Pri Andrejc. Na Vršiču sva občudovala velike kupe snega v lepotah naših planin. Zadnji dan pred odhodom pa smo se

pri nas doma zbrali k sv. maši ob mamini obletnici in se poslovili. Pot domov – v drugi dom - je hitro minila, v Avstraliji je spet prijeten sončen teden. Naj jih bo čim več med nami. **p. Darko**

Pater Darko je obiskal p. Filipa in br. Marijana pri Novi Štifti, ki sta oba praznovala god.

EMA JAKSETIČ

je 15. maja 2013 praznovala svoj 80. rojstni dan.

Na svoj rojstni dan je delala, nakupovala je namreč hrano, saj je naslednji dan, 16. maja 2013, bila glavna kuharica za molitveno skupino, ko smo pripravili kosilo in srečanje za bolnike in upokoјence ob materinskem dnevu.

Dobri gospe Emi, ki včasih tudi kaj dobrega skuha za oba naša patra in za delavce, ki delajo pri Sv. Rafaelu, želimo iz srca vse najboljše za njen praznik.

Povem naj še, da je Ema nadarjena slikarka. Dve njeni sliki visita v obnovljeni župnijski pisarni pri Sv. Rafaelu. Slike pridno ustvarja za svoje najdražje, prijatelje in znance, za naše srečolove ob štefanovanju, pirhovanju in drugih slavih, za Garage Sale in drugod. Draga Ema, Bog Vas živi še na mnoga leta!

Ema z vnukom Benjaminom.

Danica Petrič

ROMANJE K SV. MARY MacKILLOP

V četrtek, 23. maja 2013, dan pred praznikom Marije Pomagaj, smo člani molitvene skupine in naši prijatelji poromali na grob sv. Marije od Križa – Mary MacKillop. Devetnajst nas je potovalo z malim avtobusom, ki ga je vozil g. Emil Grosman, pomagala mu je in ga usmerjala žena Marija Grosman. Sedemnajst rojakov pa je potovalo iz Merrylandsa v North Sydney z vlakom. Minibus je organizirala voditeljica Danica Petrič predvsem za tiste rojake, ki težko hodijo. Med njimi je bila gospa Angela Torjan, ki je nadvse hvaležna Bogu in nam, da smo spet poromali na milostni kraj.

V svetišču naše avstralske svetnice smo bili zelo veseli, ko smo obhajali slovensko sv. mašo, ki sta jo darovala p. Darko in p. Valerijan. Na grob sv. Mary

MacKillop smo v imenu vseh romarjev položili lepo ikebano orhidej. Nekateri so s solzami v očeh molili za svoje drage in tudi zase.

Po kosilu iz svojih malh smo nameravali obiskati še katedralo Matere Božje – St. Mary's Cathedral v Sydneyu in botanične vrtove, vendar se nismo odpravili tja zaradi močnega deževja, ki pa smo ga tudi potrebovali.

Bogu hvala za lepo romanje. Ker so me številni rojaki prosili, da bi še kam šli, jim obljubljam romanje v Mulgoa na Mt. Schoenstadt, kjer je sestra redovnica tudi naša rojakinja Sr. Marie Julie Bracar. Do takrat pa mir in vse dobro in vsem tople pozdrave iz Sydneya – Merrylandsa.

Danica Petrič

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

Na Slovenskem društvu Sydney smo imeli v nedeljo popoldan, 14.04.2013, po kosilu zabavo in ples. Igral nam je ansambel Thirolian Echoes. Kosilo je bilo ob 12. uri. Kuharice so pripravile sveže 'miške', ki so jih tople prodajale. Bilo nas je čez sto ljudi veselih in nasmejanih obrazov.

V nedeljo, 28.04.2013, smo imeli veselico in okrog 150 gostov. Igral nam je ansambel The Masters. Kuhinja je bila odprta kot po navadi in bilo je dobro razpoloženje. **Pred dobrim mesecem smo potovali v Canberro, kjer smo imeli trgategv na Slovenskem društvu Canberra.**

Tokrat smo se pa odločili, da gremo na pokušino vin. V soboto zjutraj, 20.04.2013, smo se odpeljali na izlet v Hunter Valley. Dogovorili smo se s šoferjem Marjanom Cesarjem in rezerviral nam je 58 sedežni avtobus.

Ni bilo treba dosti oglaševati. V treh urah smo imeli poln avtobus. To se vidi, da imajo naši Slovenci veselje potovati v družbi prijateljev. Naš izkušeni šofer Marjan je prevzel vso odgovornost in skrb, da bi bilo vse srečno.

Predsednik Štefan je zaželel vsem potnikom, da bi nas Bog obvaroval in da se vrnemo srečni in zdravi nazaj v društvo in na svoje domove. Najprej smo se ustavili v restavraciji, kjer smo imeli kavico in piškote. To je bil 45 – minutni postanek. Ko smo prišli v Hunter Valley Pokolbian Mac. Wigen Vinery smo se najprej fotografirali in nato smo šli v

vinarno. Pokusili smo belo in rdeče vino. Nihče ni bil pijan, ker smo dobili samo toliko vina, da je bilo pokrito dno kozarca. Ampak bilo je lepo razpoloženje in vsi so bili videti zadovoljni. Nato smo šli še v sosednjo stavbo, kjer smo imeli tudi pokušino sira, ki je prav tako pridelek te vinarne. Sir je bilo mogoče tudi kupiti. Odpeljali smo se v Irish Pub na kosilo, kjer je bilo vse rezervirano za našo skupino in je bilo že vse pripravljeno. Imeli smo česnov kruh, dunajske zrezke, krompirjev golaž, žemlje, solato in torto. Bilo je vsega v zadovoljstvo. Pijača je bila samo tri metre od nas in si je lahko vsak privoščil in kupil, kar je želel. Zdi se mi, da smo bili vsi zadovoljni, kajti hrana je bila zelo

okusna. Imeli smo možnost nakupa spominčkov in raznih daril. Šofer Marjan Cesar nas je srečno pripeljal na društvo. Takoj je bilo vprašanje, kam in kdaj na naslednji izlet. Seveda sem imel odgovor pripravljen. Odpeljali se bomo v South Caash k Slovencem. Predsednik Štefan se je zahvalil za razumevanje in sodelovanje.

V nedeljo, 12.05.2013, smo imeli na Društvu proslavo materinskega dneva. Ob 2. uri so nam začeli igrati za ples. Imeli smo ansambel Alpski odmevi. Prišlo nas je okoli 280 članov. Izbrali smo najstarejšo prisotno mamo. To je bila Hilda Greth, stara 84 let. Podarili smo ji šopek cvetja. Ob vhodu v dvorano sta Karina in Rebeka podarili vsaki mami nageljšek in Ana Šernek je podarila v imenu društva vsaki mami kozarček wiskija ali pelinkovca ali Tia Maria. Predsednik Štefan Šernek je pozdravil vse matere in mamice ter jim zaželel srečo in obilo zdravja v prihodnosti.

Ob tretji uri smo imeli kulturni program. Deklamirale so: Danica Petrič - pesem Mati, mami za njen praznik; Milka Debevc – Spomin na naš vsakdanji kruh in zgodbo o kafetu ali kavi, ki jo je spisala Milka Debevc; Zora Johnson pa je deklamirala Ženitev pred sto leti, pesnice Marcele Bole. Predsednik Štefan se je zahvalil

vsem nastopajočim in Ani Šernek, ki je kupila, organizirala in pripravila cvetje; Zori Johnson, da je pripravila program; velika zahvala pa kuharicam, ki so nahranile z odličnim kosilom 280 ljudi. Vsi so bili postreženi in mislim, da je bil ta dan eden najbolj obiskanih na društvu. Bilo je veliko mladine. Po programu smo imeli ples ob zvokih ansambla Štefana Šerneka mlajšega Alpski odmevi.

V nedeljo, 26.05.2013, smo imeli kosilo in nato ples. Igral nam je ansambel Thirolian Echoes. Pekli smo kostanj. Bilo je lušno.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$80: S & A Habjan. **\$50:** V & M Kutin, Maria Vogrin, Jože Novak, Gusti Vinko, F & S Hudina. **\$35:** Marija Kogovšek. **\$30:** Ema Arnuš, Maria Hribar, Zora Del Forno, Maria Brgoč, Anton Cevec, Maria Rotar, D & A Šuštar. **\$20:** Slavko Ovčak, A & I Trebše, T Stariha, Maria Kosi, Anton Urbas, Fani Šajn, Francka Anžin, Ivan Deželak, S & M Prosenak, Vinko Erjavec, A. Pegan, F & M Briševac, Slavko Ovčak, Franci Schwerdt, Janez Mohorko, P. Pregelj, Elvira Mahnič. **\$10:** Bernarda Blažič, Matija Štukelj, Alois Jakša, I & P Kalister, S & M Jernejčič, J. Veber, Jožefa Marič, Slavka Kastelic, Ivanka Jaušovec, Zvonka Čuček, Hermina Koroša, Irma Ipavec, Ivan Mohar, Franc Tomažič, Maria Vogrinčič, Mirko Ogrizek, Albina Barbiš. **\$5:** M. Urbas, Frančiška Kuček.

ZA LAČNE: \$50: Anica Lapuh. **ZA MISIJONE: \$1000: N.N.** (Pater Darko osebno izročil p. Pepiju, ki še vedno podpira misijon v Togu); **\$50:** Anton & Marija Brne; **N.N. ZA SALOMONOVE OTOKE: \$450: N.N.** **\$150:** družina Stariha. **\$100:** Jože Krušec (za semenišče), **\$50:** Francka Anžin, Tilka Lenko.

ZA p. HUGA & p. MILANA: \$150: družina Stariha.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

Iz Kraljičine dežele - Queenslanda

Piše Mirko Cuderman

Ob vsakem obisku Marijine doline imam občutek, da je ta kraj vedno lepši, vedno je tam kaj novega, lepega in zanimivega. Zato bi vam rad posredoval nekaj vtisov z obiska tega duševno bogatega središča, kjer romarji iščejo duševni mir in spravo z Bogom. Posebno lepo je videti novo predstavljeno internetno stran: <http://www.marianvalley.org/>, kjer je predstavljena v besedi in sliki tudi naša kapelica Marije Pomagaj. Tu so vse informacije, ki jih romar potrebuje. Koristna razlaga je posebno dobrodošla prekomorskim turistom in romarjem, ki nameravajo obiskati Avstralijo in vključiti tudi obisk Marijine doline – Marian Valley.

Pred nami bo kmalu že četrta obletnica blagoslovitve kapelice - v soboto, 14. septembra 2013. Zato bi vam rad posredoval tudi nekaj očitnih sadov, ki so jih obiskovalci pogostokrat deležni.

Med številnimi kapelicami različnih narodnosti je v Marian Valley najbolj obiskana kapela, kjer je dnevno izpostavljeno Sveto Rešnje Telo. Tu je tudi največ uslišanih prošenj in molitev - duševnih in telesnih ozdravljenj. Brisbanski časopis **Catholic Leader** je že pred leti (15. februarja 2009) objavil **članek Seline Venier - obširno reportažo čudežnega ozdravljenja mlade Corrine Swinton (fotografija desno).**

Že kot 17-letna se je pri padcu iz visoke skale na družinski farmi v Lismore težko poškodovala hrbtenico in bila potem odvisna od invalidskega vozička.

Vsa leta je bila v velikih bolečinah, zaradi katerih je bila prikrajšana tudi s spanjem. Starši so iskali zdravniško pomoč vsepovsod in tako se je Corrine preselila v Brisbane. S časom so ji noge popolnoma odpovedale. Ko je po desetih letih bolečin zvedela za Marijino dolino, se je z mamo Yvonne pridružila romarjem na duhovnih vajah, kjer je bilo veliko poudarka na zakramentu pokore – spovedi. V Marijini dolini je imela priliko opraviti dobro spoved, kjer je prav živo čutila Božjo navzočnost. Čeprav ni bila njena glavna prošnja za popolno ozdravitev, je pri naslednji molitvi - adoraciji v kapeli Svetega Rešnjega Telesa v svoji notranjosti

slišala **Božji glas: Vstani in hodi... Ozdravil sem te.** Čutila je, da so jo nevidne roke dvignile in vse bolečine so izginile. Čeprav se je sprva obotavljala, predno je vstala, se je končno opogumila in napravila prve korake do oltarja, kjer se je Bogu zahvalila. Njena mama Yvonne, ki je bila poleg nje, se je ustrašila, ko je Corrine vstala in ji je hotela pomagati, a je v notranjosti čutila, da ji ne sme. Od tedaj je ozdravljena, normalno hodi in spi brez bolečin. Njena mama je še dodala, da je Corrine do tedaj imela ledeno mrzle noge, ki so odslej tople in zdrave. Bogu hvala!!! Corrine je razložila: iz duševnega ozdravljenja sem doživela tudi telesno ozdravitev. Zdravniki ne vedo odgovora na njeno čudežno ozdravitev. Današnji svet je zelo skeptičen o vsem, kar je nadnaravnega, čeprav vsa znanost ne ve in ne razume in ne more razložiti Božjih del... Corrine je živa priča uslišane molitve.

V knjigi HEAVEN IS REAL BUT SO IS HELL Vassula Rayden piše o pogostih čudežnih ozdravljenjih, ki jim je bila priča v raznih molitvenih skupinah. Dodaja pa, da ne smemo biti podobni svetopisemski priliki, ko je bilo ozdravljenih 10 gobavcev, a samo eden Samarijan se je prišel zahvalit Gospodu. Pri tem navaja vzoren in redek primer hvaležne matere z na smrt bolnim dveletnim sinom – (cripling juvenile rheumatoid arthritis), ki je čudežno ozdravel, ko je Vassula molila zanj. Hvaležna mati, (kot Samarijan) se je Bogu v čast zelo potrudila, da je dobila vso bolniško dokumentacijo o sinovem stanju pred ozdravljenjem in po ozdravljenju, kar so tudi poslali v Vatikan.

V Sloveniji izhaja bogat in zanimiv dvomesečnik **GLASNIK KRALJICE MIRU** (odgovorni urednik Anton Košir), kjer je objavljenih kar 6 strani revije samih prošenj in zahval uslišanih molitev, ki jih tamkajšnji romarji delijo z ostalimi verniki. Ob prebiranju tega lista je bralcu vidno in očitno, da je Bog navzoč med tistimi, ki ga resno iščejo. Med številnimi križi in težavami med verniki je videti veliko iskrene zahvale, hvaležnosti in globoke vere. Več lahko najdete na internetni strani:

<http://kurescek.org/>

Upam, da bodo zgornje vrstice vzpodbudile slovenske romarje širom Avstralije, da se bodo številno pridružili naslednjemu praznovanju 4. obletnice blagoslovitve naše kapelice Marije Pomagaj v Marian Valley.

Iz društva **PLANIKE** pa lahko poročam o veselem srečanju, **praznovanju materinskega dneva** v nedeljo, 12. maja 2013. V imenu upravnega odbora je blagajničarka Sofija Durič izročila lep šopek rož letošnji nagrajenki - slavljenki materinskega dneva, **Miriam Klemen**. Miriam večkrat pomaga v društveni kuhinji, za kar smo ji vsi hvaležni. Istočasno je tudi slavila **Pavla Pregelj svoj 83. rojstni dan**. Navzoča sta bila tudi njen sin Marko in hčerka Irena, kjer smo Pavli skupno zapeli Happy Birthday in ji zaželeli vsega dobrega. Prilagam fotografije obeh slavljenk. Pavla je dolgo let delala pri društvu kot odbornica in kuharica. Njenemu sinu Marku pa smo hvaležni za lep slavalok pred Marijinim znamenjem, ki ga je on postavil. Vsa leta je lepo obraščen s cvetočim jasmynom, ki krasi naše znamenje.

POGREB: Našemu odborniku Ivanu Hlupčiču je umrl brat **MILAN HLUPČIČ**. Pokojni je bil rojen 20.12.1942 v vasi Vina Gora nad Poljem pri Bistrici. Milan Hlupčič je bil po poklicu mizar. V Avstralijo je prišel leta 1958. Prva leta društva se je večkrat udeleževal društvenih prireditev. Umrl je v Brisbanu 9. maja 2013 in je pokopan na pokopališču Mt Gravatt. Pogrebni liturgični obred je opravil Fr.

Patrick Molony. Naše globoko sožalje njegovemu bratu (našemu odborniku Planinke) Ivanu Hlupčiču in njegovemu sinu Davidu. Lep pozdrav vsem bralcem MISLI.

Mirko Cuderman

AVSTRALIJA PRIZNALA SLOVENSKA VOZNIŠKA DOVOLJENJA

Spoštovani Slovenci in Slovenke v Avstraliji,

z veseljem vas obveščam, da je Avstralija s 1. majem letos priznala slovenska vozniška dovoljenja. V skladu s predlogom o medsebojnem priznavanju vozniških dovoljenj med Republiko Slovenijo in Avstralijo je Ministrstvo za zunanje zadeve Avstralije (DFAT) obvestilo Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri, da od navedenega datuma naprej priznava slovenska vozniška dovoljenja za "izkušene voznike", ki so državljani Republike Slovenije in imajo stalno ali začasno prebivališče v Avstraliji. To pomeni, da lahko vsi vozniki, ki so dopolnili 25 let starosti ali več, in imajo veljavno slovensko vozniško dovoljenje (za avto ali motor, se pravi, Class C in Class R) ter ustrezeni dokument o istovetnosti s strani države ali teritorija, v kateri prebivajo, zamenjajo svoje slovensko vozniško dovoljenje za avstralsko brez dodatnega opravljanja teoretičnega in praktičnega preizkusa znanja vožnje. Edina država, kjer ta zamenjava trenutno še ni mogoča, je Queensland, ki bo svoje pravne postopke za priznavanje vozniških dovoljenj predvidoma dokončal sredi tega leta.

V duhu vzajemnosti bo v kratkem tudi Republika Slovenija primerljivo uredila vse potrebno za to, da bodo lahko tudi državljani Avstralije, ki stalno ali začasno prebivajo v Sloveniji, zamenjali avstralska vozniška dovoljenja za slovenska (v prihodnje tudi

za enotno vozniško dovoljenje držav članic Evropske unije). "Izkušeni vozniki", ki iz Slovenije vstopajo v Avstralijo na podlagi permanentne vize, lahko z obstoječim vozniškim dovoljenjem vozijo največ do treh mesecev po svojem prihodu v Avstralijo, potem pa morajo svoje vozniško dovoljenje zamenjati za avstralskega. Vsi tisti vozniki, ki še niso dopolnili 25 let starosti, bodo morali za pridobitev avstralskega vozniškega dovoljenja še naprej opraviti teoretični in praktični preizkus znanja vožnje. Če bo takšna oseba opravila omenjeni preizkus znanja, bo lahko slovensko vozniško dovoljenje zamenjala za avstralskega.

Turisti in drugi gosti, ki bodo iz Slovenije obiskali Avstralijo na podlagi trimesečne turistične vize, bodo lahko v tem času uporabljali svoja slovenska vozniška dovoljenja. Ker običajno slovensko vozniško dovoljenje ni v angleškem jeziku, si mora voznik priskrbeti dodatno slovensko Mednarodno vozniško dovoljenje v angleškem jeziku ali overjen prevod svojega vozniškega dovoljenja. Še več informacij si lahko pridobite na spletni strani Austroad-a: <http://www.austroads.com.au/driver-licences/overseas-driver-licences>.

Pa srečno vožnjo!

dr. Milan Balažic

VELEPOS LANIK RS, Canberra ACT, Avstralija

IZ KLUBA TRIGLAV - MOUNTIES GROUP

MATERINSKI DAN

Lahko bi materinski dan tudi imenovali dan starih mam, saj se najpogosteje zberejo otroci druge in tretje generacije naših izseljencev v naših klubih in verskih središčih prav zato, da bi razveselili staro mamo. Pogosto pa mladi tudi porečejo: "Mama, tam v klubu si že vedno, za materinski dan te bomo peljali nekam, kje še nisi nikoli bila!" Potem jih odpeljejo v kako novo restavracijo, na izletniško točko ali kam drugam, kjer mama res še nikoli ni bila. Drugi otroci pa le razumejo, da bi mamo - in očeta - razveselilo, če bi otroci in vnuki prišli z njimi v kraje, ki so jih starši zgradili z žulji svojih rok in v katere se njihovi potomci tako redko pokažejo. V kraje, kjer so otroci v njihovih mladih letih plesali folkloro ali pomagali pri postrežbi ali igrali tenis, sedaj jih je pa vse bolj težko pripraviti, da bi pokazali še kaj zanimanja. Nekateri pa le pridejo in tudi pri nas, v klubu Triglav, smo jih imeli kar precej: stare mame z majhnimi vnuki v naročju, muzika "The Masters" je igrala "Račke" za tretjo generacijo, otroci so poskakovali na gumijastem gradu in na plesišču in marsikoga od starih mam in očetov, ki jih že dolgo, dolgo nismo videli. Bog daj, da jih bomo še videli, ko bo leto naokoli in Bog jim daj zdravja in moči...

V nedeljo, 9. junija 2013, prireja klub Triglav - Mounties balinarsko tekmovanje za POKAL SLOVENSKEGA NARODNEGA DNE 2013 na baliniščih klubov. Vabljeni so balinarji vseh slovenskih klubov v NSW na celodnevno tekmovanje od 8.30 zjutraj dalje s skupnim kosilom in večerjo ter lepimi praktičnimi nagradami. Teden zatem bomo imeli balinarsko tekmovanje v

Alma Vozila z vnučkom.

Sofija in Danilo Šajn ter sin Jože z ženo Lindo.

Maria Gomboc in družina.

Perina Keen s hčerkama Rebecca in Paulo.

soboto, 15. junija, od 12.30 dalje in skupno večerjo, namesto običajnega nedeljskega tekmovanja, ker bomo imeli naslednji dan, 16. junija, proslavo dneva slovenske državnosti, ko bomo poleg proslave tudi podelili priznanja najzaslužnejšim prostovoljnim delavcem v slovenski skupnosti v NSW in ACT.

Dobro urejena balinišča, prijetno in prijazno okolje so pritegnila v klub Triglav tudi skupino balinarjev "Special Olympics", ljudi, ki so umsko prizadeti. Vsak tretji petek v mesecu zvečer pridejo v klub družine, ki imajo umsko prizadete otroke - imajo najprej skupno večerjo in potem dve uri navdušenega balinanja.

Od predsednika organizacije "Special Olympics NSW", g. Michaela Frosta, katerega sin Josh je tudi v skupini, smo prejeli sledeče:

Special Olympics NSW Sydney West Region

Special Olympics is a worldwide organisation that provides sporting opportunities for people with an intellectual disability. The Sydney West Region extends from Parramatta to Penrith and Wetherill Park to The Hills District. The Sydney West Region commenced playing Bocce at Club Italia at Lansvale approx. 6 years ago, joining with another Special Olympics group. We were offered the use of the courts at Triglav St Johns Park 2 years ago and we now play bocce there on the third Friday of the month. Athletes in the photos are Joshua Frost, Scott Duncan, Ji Butler, Kevin Greig and Sarah Molesworth.

Our athletes also play Ten Pin Bowling, Athletics, Tennis and Swimming.

The athletes love to play Bocce at the Triglav Club as there are real Bocce courts to play on. The club is very friendly and the parents and athletes make it a social outing, having dinner at the club before we play Bocce.

Martha and Lou are very supportive of us attending the club and Lou prepares the courts to our specifications each month. We look forward to the Club's continued support of our Bocce program. We encourage any person with an intellectual disability to contact us and come and play Bocce.

My home number is 02 9636 6058.

Michael Frost

Chairperson, Special Olympics NSW

**Athletes
from Special Olympics Sydney West Region**

BALINARJI TRIGLAVA

Triglavski balinarji imajo letos odlično sezono. Balinišča so polna vsako sredo popoldne in vsako nedeljo in še vedno prihajajo novi ljudje, ki se želijo priključiti naši balinarski skupini.

KLUB TRIGLAV – MOUNTIES

vabi, da se nam pridružite na **PROSLAVI DNEVA SLOVENSKE NEODVISNOSTI**
skupno s **podelitvijo NSW SLOVENSКИH PRIZNANJ**
najboljšim prostovoljcem leta v nedeljo, 16. junija 2013.

Začetek ob 12.00 uri v prostorih Kluba Triglav Mounties; 80-84 Brisbane Rd., St Johns Park.

Za ples bo igral ansambel "The Masters".

Vstopnina:

Otroci (izpod 12 let): \$10; Člani: \$20; nečlani: \$25 / V vstopnino je vključeno tridelno kosilo.

Rezervacije so nujne:

Kličite Martho Magajna: 9609 6057; ali recepcijo Kluba: 9426 1000

DOBRODOŠLI!

DRUŽABNA SREČANJA ZA NAŠO DOBROBIT...

Moji dragi sopotniki!

Že dolgo časa je preteklo od tistih dni, ko smo stopili na pot v neznano in se z bolečino v srcu poslovili od zelenih dolin pod Triglavom... Mladostna radovednost in sanje drugačnosti so nas iz kampov sosednjih držav spremljale preko globin oceanov v takrat tujo zemljo pod Južnim križem - Avstralijo... Majhne mestne hiše, suha rumena trava in tuja govorica... Da in še kaj je sicer bilo drugačno, vendar ne pristrčno, zato smo pričeli srečanja prijateljev, znancev. S časoma nam je delavni zaslužek kupil zemljo, kjer so zrastle naši skupni domovi in družinske hišice ter naši otroci.

Ko danes to premišljujemo, čutimo toploto naše tedanje pridnosti in čustvenih želja po domačnosti... Danes po petdesetih ali morda šestdesetih letih se dostikrat vrača stara bolezen po družabnosti in trenutni nuji življenja. Otroci se trudijo za preživetje v vsakdanjih zahtevah in niso več z nami. Naši življenjski sotrudniki / partnerji so se v dostih primerih poslovili v večnost in ostali smo sami. Zadovoljni smo, če nas v teh letih spremlja zdravje in so nam otroci ali bližnji v pomoč. Vem pa, da teh uslug v dosti primerih med našimi sopotniki ni.

Zato izražam željo, da uporabimo naša središča za družabna srečanja, kjer se lahko pogovorimo o sedanjih nujah našega življenja, si med seboj pomagamo in se za uradne zadeve obrnemo na naš **INFORMACIJSKI URAD** v Melbourne, **GENERALNI KONZULAT** v Sydneyu in **VELEPOSŁANIŠTVO RS** v Canberri. V upanju, da se pogovorite med seboj in društvenimi predstavniki kakor tudi uradnimi in cerkvenimi predstavniki za našo skupno dobrobit, Vas tolo pozdravljam.

Helena Leber, Melbourne

V Oznanih slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda v Kew smo lahko že večkrat brali povabilo k srečanjem molitvene skupine ob petkih ob 10. uri dopoldne. Tudi takšna srečanja, o katerih piše gospa Helena, so že bila v Baragovem domu tudi ob sodelovanju članic Slovenskega socialnega skrbstva in informacijskega urada. No, pa naj tokrat le ponatisnemo ponovno vabilo iz letošnjih majskih Oznanih: »V petek, na zadnji dan Marijinega meseca majnika, 31. maja 2013, bo v Kew sv. maša, kot je to običajno vsak petek, ob 10. uri dopoldne. Po maši ima molitvena skupina še molitev, nato pa je redno srečanje v Baragovem domu ob kavi, pecivu, pogovoru in pogosto raznih praznovanjih. Vsakdo je povabljen in dobrodošel! Pridružite se!«

Torej vsak petek je najprej sv. maša v cerkvi, sledi še molitev do 11. ure, potem pa srečanje za mizo v Baragovem domu – družabno srečanje za dobrobit duše, telesa in duha!

p. Ciril

PISMO SLOVENCEM V LETU 1984 IN ODMEVI NANJ

Jože Košorok, Zamolčana zgodovina, 3. nadaljevanje in zaključek

»Zadnje mesece smo brali v Mislih o Zvezi slovenske akcije (ZSA), ki brani in želi ohraniti vse, kar je slovenskega... Zato ta Akcija pobira podpise doma in po svetu, kjer živijo Slovenci, s katerimi bi podprli zahtevo pri oblasteh in pred svetom, da ostane Slovenija slovenska.« Tako smo pisali leta 1984 in bilo je kar precej odziva.

Iz Slovenije: »Ali naj podpise pošiljamo v Avstralijo? To naj bi bilo nekakšno glasovanje, da hočemo ostati Slovenci, čeprav je to naša dolžnost in pravica, pridobljena s krvjo. Že od leta 1945 so nas vzgajali in sedaj mladino vzgajajo na tak način, da je večina ljudi brezbrizna za vero in narodnost. Žal je tako! Izdana programska jedra se bodo izvajala. Bilo je o tem veliko pisanja, ali svet pri nas je sekulariziran, nedovzeten, razen redkih, ki so neopazni. Šola dela svoje, bodočnost je v mladih, a kaj, ko se vsak le za sebe briga. Skozi stoletja so se nam godile krivice, a ob vsakem uporu so upali v boljše čase, ki še danes niso doseženi. Orožje ne pride več v poštev, saj to bi nas uničilo. Ostane le idejni boj, ki pri nas ne pride do izraza, v kolikor sploh obstaja...«

Iz Nemčije so nam pisali:

»Oblasti v domovini ne bodo dovolile pobirati podpise za Akcijo, ker bodo to smatrali za protidržavno akcijo. Zastonj je komunistom dopovedovati, da ne gre za politično stvar, da je to splošno slovenska stvar in podobno. Če bi kdo v domovini hotel to akcijo izpeljati in pobirati podpise, ga bodo kratko malo zaprli. Državni tožilec in sodniki doma se ne ozirajo na zakone, temveč sodijo po tem, kar jim Partija ukaže. Govoril sem z neko ženo, ki pravi, da sama bi že podpisala, toda Slovenci, ki živijo tukaj na začasnem delu, tega ne bodo podpisali. Dobro vedo, da bi jih doma zaprli, ko pridejo čez mejo. Ker pa je med našimi ljudmi v Nemčiji polno UDBI-nih obveščevalcev, bi doma takoj zvedeli, kdo je podpisal izjavo za avstralsko akcijo. Tako mi je rekla ta žena, kar so tudi drugi potrdili. Najhujše je to, da v domovini njihov režim onemogoči vsako akcijo. Pa ne samo v domovini, temveč tudi pri tistih Slovencih, ki živijo po Evropi. Mislim, da smo kot narod v tako težkem položaju, da nas lahko samo višja sila reši.«

(To je del pisma, ki mi ga je pisal dr. Ciril Turk iz Zahodne Nemčije, prvega pa moj brat Franci).

Ne samo v Nemčiji, ampak tudi v Avstraliji, zgleda, da nismo popolnoma prosti nepotrebne strahu. Vprašam, česa naj bi se bali in kdo naj bi bil proti nam, ko vsem želimo dobro? Je bil naš narod kdaj v zgodovini tako ponižan, kakor je danes? (V tem času je izšla knjiga

BOMO PREŽIVELI? Vidni slovenski izobraženci, med temi škof, obravnavajo razne probleme, okoli najbolj perečega pa kakor mačka okoli vrele kaše. Slovenija ima veliko narodnih herojev mrtvih. Živih ni videti. Dodano!).

Celo izjava Josipa Vidmarja: »Boj za pravico biti Slovenec« – je pohlevna. Namreč na televizijski oddaji 3. 9. 1984 je z urednikom oddaje Sandijem Čolnikom med drugim povedal tudi tole: »Dejstvo je, da smo nemara edini narod na svetu, ki se povsem po nepotrebnem še sprašuje ali ima pravico biti Slovenec ali ne. Vzemite Baske in Katalonce. Ti se o tem ne sprašujejo, oni se bijejo za svoj obstoj v španski državi. Mi pa se moramo skupaj z vsemi narodi Jugoslavije biti za tisto, za kar smo se odločili v NOB, ker drugače samoupravne socialistične Jugoslavije ni!«

Čolnik: »Ne bi rad, da bi bil ta razgovor intoniran tako, kot da je sedaj v Sloveniji za slovenstvo nekakšna kriza, alarmantna situacija. Ne, tega ne misli nihče....«

Vidmar: »To tudi ni potrebno. Ali se vam zdi, da je? Situacija ni alarmantna, je pa odraz neke naše usode, ki je pač trajna v tem narodu, ki nas trajno opozarja na naše narodne dolžnosti, kot na moralne obveznosti do lastnega življenja!«

Čolnik: »In vedno pričakujete, da se bo v vsaki generaciji pojavilo toliko Slovencev, ki bodo pripravljeni in sposobni braniti to idejo?«

Vidmar: »Mislim, da bo tako, to je naravni postulat našega življenja.«

Vidmar omenja Baske in Katalonce. Ti so odločni in vedo, kaj hočejo. Mi se pa še sprašujemo, ali smemo podpisati, kaj smo? »Jasno je, da bomo morali posamezniki v domovini, predvsem pa izven nje, reševati vse, kar je slovenskega v Sloveniji. Podpore iz državne blagajne ne bomo dobili. Močnih, oboroženih zaveznikov nimamo. Ostane samo še Nebo in volja do narodne dolžnosti. Zavest, da smo napravili svojo narodno dolžnost, nas bo krepila. Nihče pri Akciji ni posebno pomemben, vsi Slovenci smo toliko pomembni, kolikor dobrega naredimo«, je izjavil Ivan Kobal, tajnik ZSA.

Važnost je v tem, da smo most, preko katerega pridejo zanamci, ko se zbude iz hipnotične omotice opranih možgan. »Šola je opravila in opravlja svoje,« pišejo iz domovine. Na naših ramenih pa leži naloga, da učinkujemo kot antitoksin na jugoslovansko šolsko zastrupljanje.

**NA DELO TEDAJ, KER RESNOBNI SO DNOVI,
A DELO IN TRUD NAM NEBO BLAGOSLOVI!**
(Simon Gregorčič)

Opomba uredništva 'Slovenskega glasa'

Rade volje priobčujemo Košorokovo 'Pismo Slovincem' z živo željo, da bi ga rojaki po vsem svobodnem svetu posnemali... To pismo potrjuje vse tisto, kar smo mi že zapisali in še pišemo v SG.... K Vidmarjevimi izjavam je treba dodati še par temeljnih resnic: Slovenski narod ni odločal ne v NOB in ne za NOB. V njem so odločali izključno slovenstvu odtujeni komunisti, kateri so prišli na svoje stolčke izključno s podporo srbske zasedbene vojske, proti kateri pa emigrantski voditelji (SNO) niso protestirali.

Baski so nekoč imeli svojo samostojno državo NAVARO, Katalonci pa svojo kraljevino ARAGONIJO. Pozneje so jih 'osvobodili' Kastiljanci in so dali nad narodno ime – Espana Španija, katera je zatirala nekastelijanske narode. Po vseh trpkih izkušnjah noben Bask in noben Katalonec noče več biti 'Španec'. Vidmar, če to ve, si najbrž ne upa povedati.

Današnji položaj Slovenije ni 'odraz neke naše usode', temveč logična posledica usodne podreditvene politike. Trajna je pri nas samo nesposobnost političnih in duhovnih voditeljev. Država je živ organizem, ne pa abstrakten pojem, zato ne pozna kakega 'bratstva', temveč edinole svoje državne interese. Če politični voditelji te maksime ne poznajo, potem grozi narodu, ki ga vodijo, gotovo politična katastrofa.

Urednik 'Slovenskega glasa'

Pismo v Argentino gospodični Gornikovi

V imenu Zveze slovenske akcije vas prosim, da uporabite priloženi material v vaših časopisih in v kolikor je možno po raznih ustanovah in pobirate podpise za naše slovenske zahteve. Sem podpornik in sodelavec Akcije, s katero smo začeli letos aprila 1984 proti potujčevanju Slovenije, proti programskim jedrom, ki se baje bodo izvajala. Iz lastne tedenske plače si pomagamo po zmogljivosti za kopiranje, razmnoževanje in poštnino. Moj prispevek za ZSA je od mojega nadurnega dela, da mi kdo ne očita, da zanemarjam družino. Odbor ZSA ima na razpolago trenutno samo \$30 gotovine. Od 'Rožmanovih milijonov' nismo dobili nič, kakor o tem govorijo komunisti v Ljubljani. V Mislih je bil objavljen članek dr. A. Komotarja 'Za obstoj slovenstva gre'. Članek Ivana Kobala 'ZSA in bodočnost' je namenjen mladini. Če mladi ne znajo slovensko, objavite v kastelanščini. 'Preberi in podpiši'. Zaželeno je čim več podpisov pobrati pri slovenskih ustanovah, domovih in privatno. S podpisi bi podprli naše zahteve pri Združenih narodih in v javnosti. Ker smo pri tej Akciji sami, vas prosimo pomoči in nasvete, kako najbolje izvesti akcijo proti potujčevanju Slovenije. Priporočam Kobalove pesmi 'Zdrami se, Samo' in 'Dozori narod!'. Obe sta bili objavljeni v Kanadi v Slovenski državi. Pa še ostale priložene članke. Tisti, ki se

bojijo podpisati, pa naj prosijo Stvarnika vsega stvarstva s priloženo molitvijo, ki sva jo s sinom Viktorjem izrekla na avstralski televiziji leta 1981 za uresničitev slovenske državnosti.

Važno je tudi pismo Cveta Mejača vsem urednikom slovenskih listov po svetu. Prosim objavite, kar je najbolj bistveno. Glavo za pismo Zveze nam je on izdelal. Bog nam daj še več takih ljudi, ki bi to akcijo podprli. Res bi bili močnejši, če bi bili organizirano povezani vsi Slovenci po svetu in enotno nastopili v obrambo Slovenije. Že nekaj let se dopisujem s profesorjem A. Geržiničem, kateri mi je poslal več naslovov, med temi tudi vašega, pa ni siguran, če še drži.

Prilagam dve knjigi za vašo osrednjo knjižnico: Ivan Kobal, 'Men of the Snowy' o kateri je že govoril dr. Tine Debeljak in knjigo Jožeta Komidarja 'The Glimmer of Hope'.

Čestitam vam, Južnoameriškim Slovincem, ki ste za slovenstvo najbolj dejavni od nas vseh. J.K.

ZEDINJENA SLOVENIJA

Ramon L. Falcon 4158

Buenos Aires, 21. januarja 1985

Dragi g. Košorok!

Prejeli smo Vašo pošiljko materiala ZSA, katero nam je izročila gdč. Zdenka Gornik, požrtvovalna uradnica dušnopastirske pisarne Slovenske hiše v Buenos Airesu. O vašem prizadevanju, katerega s simpatijo spremljamo, smo že brali v Mislih in tudi v različnih slovenskih revijah, ki izhajajo v zdomstvu. Občudujemo idealizem avstralskih rojakov, ki ste dali pobudo za izvedbo vseslovenske akcije za obrambo jezika, slovenske zavesti in bodoče neodvisnosti Slovenije.

Pozdravljamo vašo prizadevanja, čeprav si ne moremo predstavljati, kakšen konkreten vpliv naj bi imelo zbiranje podpisov slovenskih rojakov na spremembo obstoječega stanja in 'establishmenta' v domovini, vendar čutimo in menimo, da je treba nekaj storiti.

To, da je pokret zrastel v 'bazi', iz naroda v zdomstvu, nas bodri in daje korajžo. Treba je za to navdušiti tudi naše intelektualce in politike po svetu, vseh nazorov in gledanj. Zagotavljamo vam, da bomo o vaših prizadevanjih govorili in dali v obravnavo v organizacijah in društvih, kjer sodelujemo. Skušali bomo dobiti tudi osebo, ki bo pripravljena zbirati podpise rojakov.

Zahvaljujemo se vam za poslani knjigi za našo centralno knjižnico, kar pa zadeva priloženi ček, nam ga je nerodno sprejeti. Tudi mi bomo položili svoj 'obolus' za skupno stvar. Ne zamerite torej, če vam ga vračamo.

Zahvaljujemo se vam za tako laskavo oceno naše skupnosti v Argentini. Upamo, da vas ne bomo razočarali. Le s korajžo naprej za našo skupno stvar!

Lepo vas pozdravljamo in želimo vso srečo v novem letu 1985.

Arh. Jure Vomberger, predsednik ZS

Res so našli osebo, ki je požrtvovalno zbirala podpise, tudi na svoje stroške. To je bila gospa Ema Kessler, bivša lastnica RIO v Šeľemburgovi v Ljubljani, ki je bila

edina ženska v odboru SDG (Slovensko državno gibanje) že od leta 1943. Skozi več let nam je nabrala preko 700 podpisov iz Argentine. **Naš cilj je bil isti kot njen - SAMOSTOJNA SLOVENIJA.**

Jože Košorok, Sydney, zbral v letu 2012

Etnična radijska postaja 3 ZZZ - 92.3 FM Fitzroy, Melbourne **Slovenska radijska ura vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer**

Ni potrebno poudarjati, kaj ponazarja zgornji naslov. Z letošnjim letom smo se torej prav s temi besedami zapisali že z 24 leti rednega delovanja za slovensko skupnost v Melbourne v Viktoriji.

Kaj to pomeni? Ljubezen, potrpežljivost, veselje in posebna volja do slovenskega rojaka na tem oddaljenem koncu sveta.

Ljubezen: Slovenski jezik, katerega nam je mati položila v zibelko ob rojstvu, ni bil življenjska izbira našega potovanja. Časi in okolica, v katerih smo živeli, so nam rezali kruh, daleč od domače zibelke.

Potrpežljivost: Ko smo odrasčali, so bili skoraj za vse težki povojni časi, pomanjkanje šolske izobrazbe, posebno tisti prvi imigranti, ko ni bilo drugega, kot čakati in biti potrpežljiv do naslednjega dne, meseca, leta.

Veselite: Prihod v neznanu deželo, polno pričakovanj, spoznavanja drug drugega pri delu, prijateljev, verskega središča, še vedno bore malo šolanja. Čas nam je vsem kar hitro mineval ob tukajšnjem domačem ognjišču mladih družin. Starši smo se borili z vsakodnevnimi opravili, poleg vzgoje in šolanja svojih otrok.

Posebna srčna volja je bila pa potem tista, ki je začela odpirati možnosti za razvoj slovenskega jezika mlajšim in pa tudi starejšim. Kako se posvetiti družbi preko radijskih valov, je bil prvotni in edini predlog! Ponudila se je priložnost že leta 1973, ko se je prvič slišal slovenski jezik preko državne radijske postaje 3EA, kasnejšega SBS. Dobra zamisel, kajti od tam dalje je šlo samo navzgor.

Pogovori o morebitni še eni radijski uri so se pričeli leta 1988. Prvo oddaja v živo je bilo slišati potem že leta 1989. Uresničila se je še ta želja za še eno radijsko uro in to na privatni radijski postaji 3 ZZZ - 92.3 FM, preko katere danes oddaja že 75 različnih etničnih skupin - od teh je tudi ena slovenska ura na teden.

Vsa ta leta, vsak teden za tednom, z veseljem pripravljamo zanimivosti iz Slovenije, sveta in naše slovenske skupnosti. Vse delo na radijski postaji je seveda prostovoljno, vedno pa se potrebuje še kakšen dolar. Odločili smo se, da si s časoma lahko

kaj "prišparamo". Tu so stroški: bencin, cestnina, pisarniške potrebščine. Od začetka je še nekako šlo, kasneje smo bili primorani, da si pomagamo z organizacijo letnega piknika. Vsako leto nam s tem izmenično po slovenskih društvih nudijo pomoč. Letos so nam odprli vrata na SD Planica. Hvala, predsednica gospa Ivanka Kolačko. Vir našega zaslužka sta loterija ter vstopnina v dvorano. Letos so nam priskočili na pomoč ansambel "Melodija" - pet postavnih fantov, odlično so se odrezali; nastopil je tudi moški pevski zbor "Planika" - neverjetna ljubezen do petja in vsi slovenskih korenin! Dvorana je bila polna veselih ljudi! To se vidi, kaj nas druži pri delu! Ljubezen do slovenske besede, pesmi in glasbe. Hvala družba, pomagamo drug drugemu, vse za dobrobit slovenskega rojaka pod Južnim križem. Mnogo več kot 50 let nas veže že ta skupna ljubezen in upam še na toliko let in leta za tem.

V imenu slovenske ure Radia 3 ZZZ se iskreno zahvaljujemo SD Planica za dvorano in gostoljubnost v času našega piknika. Hvala vsem, ki ste nam pomagali pri vstopnini in nakupu srečk, hvala za polnoštevilni obisk.

Sonja Rupnik, Melita Brežnik, Mateja Habjan, Marta Ogrizek in Meta Lenarčič

Vabljeni mladi, pridružite se nam, več nas bo, lažje bo! **Meta Lenarčič, urednica oddaje Radia 3ZZZ**

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

Telefon/Fax: 03 9853 7600

e-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure in vsak prvi in tretji četrtek
v mesecu od 10.00 do 12.00 ure,
če se predhodno dogovorite po telefonu.

**Naslov: 19 A'Beckett Street
KEW VIC 3101**

Omogočamo vam:

- ▶ najem manjših, srednjih družinskih, večjih in kombi vozil
- ▶ najemi tu - vrni tam / najem v Ljubljani vračilo na letališču ali obratno v vseh naših poslovalnicah po Sloveniji
- ▶ vračilo vozil v tujini, Benetke, Graz, Dunaj, Zagreb in druga mesta
- ▶ možnost najema vozila s šoferjem
- ▶ možnost najema vozila z GPS-om
- ▶ transfer oziroma prevoz oseb z raznih lokacij ali letališč / do 9 oseb /

Za najem vozila smo Vam na razpolago na spletni strani www.budget.si ali pa v naših poslovalnicah, ki jih najdete v Ljubljani, Bledu, Kranjski gori, ter na letališču Jožeta Pučnika - Ljubljana.

Pokličete me na telefon:

+ 386 4164 4626,

moje ime je Igor.

Pokličete lahko tudi

Vasilija na

+386 4 25 19 288 ali pa

nama pišete po emailu na:

info@budget.si

Ne pozabite pripisati ali povedati, da ste iz Avstralije, da prejmete poseben popust!

Nova možnost najema vozil po ugodnih cenah

AVIS

We try harder.

www.avis.si

+386 40 860 963

Budget

Rent A Car Slovenija

Discover Slovenia

with us

www.budget.si

Nova vozila v voznem parku budget.si
avtomatik ali manual:
VW GOLF serije 7, VW TOURAN,
AUDI A6 samo avtomatik

KUPON

Budget

Mišli - Avstralija

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Metka Čuk

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au

Slovenia

tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

FULL Buffet Breakfast
OR Breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
Wi-Fi & CYBER CAFE

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the
 of the city

KRAJC HOTELS LTD
DALMATINOVA 15
SI - 1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI

Pater David Šrumpf: naslovnica zgoraj, 19. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2, 13, 14, 16, 17, 40. Bernardette Michelle in Harry Tjahjadi: 2. Pater Ciril A. Božič: 4, 14, 18. Pater dr. Robert Bahčič: 5, 7. Vili Dežman: 10, 31, 32. Dragica Bošnjak: 20. Florjan Auser: 21, 44, 47. Marija Iskra: 21. Primož Vodenik: 22. Darko in Ljubica Postružin: 22. Rosemary Poklar: 23, 24. Mario Jakin: 24. Stanko Prosenak: 25, 26, 27. Martha Magajna: 30, 38, 39, 47. Pater Darko Žnidaršič: 31, 32, 47. Danica Petrič: 33. Štefan Šernek: 34, 35, 47. Jože Gjerek: 36. Mirko Cuderman: 37.

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Slovesnost prvega svetega obhajila v župnijski cerkvi Marijinega oznanjenja na Kapeli v Novi Gorici z župnikom patrom Davidom Šrumpfom, ki ga provincialno vodstvo slovenske frančiškanske province letos pošilja na delo k rojakom v Viktorijo in Južno Avstralijo in ga tukaj že z veseljem pričakujemo.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Telovska procesija v Kew v nedeljo, 2. junija 2013, v izredno lepem sončnem dnevu.

NOTRANJA STRAN OVITKA – STRAN 2:

Praznovanje materinskega dne v Kew, 5. maja 2013.

STOJAN IN VERA BRNE: Vera je v nedeljo, 2. junija 2013, srečala Abrahama. Čestitamo!

Po poročni slovesnosti na stopnišču cerkve v Kew: nevesta **BERNADETTE MICHELLE BRNE** in ženin **HARRY TJAHJADI** s starši, brati in sestrami, sorodniki in prijatelji.

PREDZADNJA STRAN OVITKA:

Na materinski dan pri sv. Rafaelu v Merrylandsu. Nova ministranta sta tudi Richard in Matthew Slatinšek.

DENIS KAVAŠ WILDING, sin Patricka in Jenny, r. Kavaš, je prejel prvo sv. obhajilo v nedeljo, 5.5.2013, v župnijski cerkvi sv. Gregorja Velikega v Queanbeyanu, NSW. Prvoobhajanca Denisa, ki je tudi ministrant pri naših slovenskih sv. mašah v Canberri v cerkvi sv. Petra in Pavla, smo pozdravili pri naši redni sv. maši v tej cerkvi na binkošno nedeljo, 19.5. zvečer.

Sonja Fisher ter ministrantki Monika in Heidi Ergaver v Merrylandsu. Materam sta ob materinskem dnevu voščila Kaja in Daniel Pondelak. Briana Car v slovenski narodni noši.

The Orrong Hotel Zorka's Bistro

Our new exciting Zorka's Bistro at The Orrong Hotel is now open!

Come & try our variety of classic pub & restaurant meals plus our specialities:

Traditional Hungarian Goulash, Kassler with sauerkraut & bread dumplings, Kransky with mash & sauerkraut plus best in town Apple Strudel - a 600 year old recipe!

709 High St Armadale Vic
PH: 9509 3242

Pevski zbor pri slovenski sveti maši in rojaki po sveti maši v Canberri.

VABILO NA KONCERT:

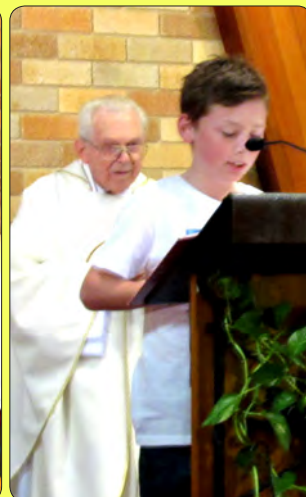
Canberra – the Meeting Place 2013

ZADNJA STRAN OVITKA:

APOSTOLSKA VERA je naša veroizpoved, ki jo naj v tem LETU VERE večkrat s ponosom izpovemo in po njej naravnavamo svoj življenjski korak.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Zorka Černjak, Dan Furlan, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Fanika Knap, Jože Košorok, Lenti Lenko OAM, Martha Magajna, Anica Markič, Matilda Martinčič, Ivan Rudolf, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2013 je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Canberra - Kraj srečanja

Organizatorji - Verska in kulturna središča Avstraliije: Adelaide, Melbourne, Sydney

39. slovenski mladinski koncert, sobota, 5. oktobra 2013, ob 16. uri

Gostitelj - Slovensko avstralsko društvo Canberra

Slovenski
mladinski koncert

39

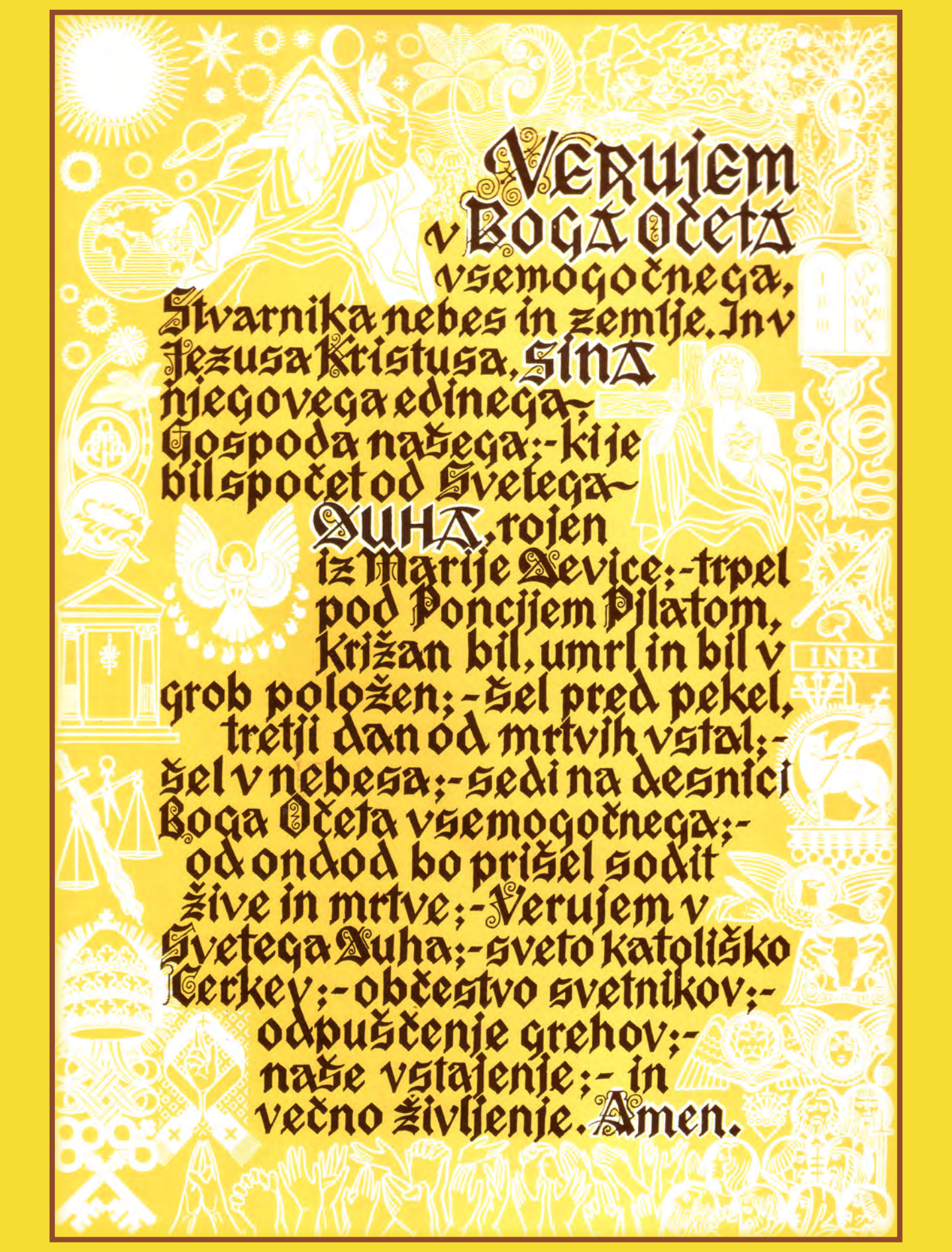
Slovenian
Youth concert

100

CELEBRATING
CANBERRA'S
CENTENARY

39th Slovenian Youth Concert, Saturday, 5th October 2013, at 4.00 pm

Canberra – the Meeting Place 2013

VERUJEM
v BOGA Očeta
vsemogočnega,

Stvarnika nebes in zemlje. In v
Jezusa Kristusa, Sina
njegovega edinega,

Gospoda našega; - ki je
bil spočet od Svetega

DUHA, rojen

iz Marije Device; - trpel
pod Poncijem Pilatom,
križan bil, umrl in bil v

grob položen; - šel pred pekel,
tretji dan od mrtvih vstal; -

šel v nebesa; - sedi na desnici
Boga Očeta vsemogočnega; -

od ondod bo prišel soditi
žive in mrtve; - Verujem v

Svetega Duha; - sveto katoliško
Cerkev; - občestvo svetnikov; -

odpuščanje grehov; -
naše vstajenje; - in

večno življenje. Amen.